

పెట్రోఫ్ ఫెస్టివల్ 16-30, 2023

సంపుటి 03, సంచిక 13

తెలంగాణ జాగ్రత్త

శైఖరోడ్

తెలుగు సాహిత్య పక్ష పత్రిక

ప్రముఖ తెలుగు విషాద కవి
శ్రీ

జయంతి : పెట్రోల్ 30, 1910

Printed, Published and Owned by : **KALVAKUNTLA KAVITHA**

Printed at : **HARSHITHA PRINTERS**, Khairatabad, Hyderabad - 500 004.

Published at : **TELANGANA JAGRUTHI**, Pasham Amruthaaram Residency, H.No. 1-2-234/13/46/4, 4th Floor,
Near NTR Stadium Aravind Nagar, Domalguda, Hyderabad - 500 029. Telangana State.

Editor : **KALVAKUNTLA KAVITHA**

గుర్తుకొచ్చే జ్ఞాపకాలు దాచలేను
అంటున్న పొన్నం రవిచంద్ర కవిత

04 “రావేల ప్రియతమా”...

15

మరచిపోలేని తల్లి మనసును
చుట్టించిన మన్మే ఏలియా కథ...
“త్యాగం”

25

హృదయం లేని నగరంతో నలిగిన
బక పలైటూరి యువకుడి కథ..
వేణు వజ్రత్తం “పసుంధర”

39

“త్తుికత లేకుంబే రచన పేలవం
అంటున్న నారాయణస్వామి వెంకట
యోగి”తో సంపత్త ఈ పక్కం ముచ్చట

05

కులవృత్తి చివరికి ఉపాధి
కల్పించిని చెప్పే నాటి కథ
రావిరాల బుచ్చుయ్య “గువ్వల చెన్నా”

30

జీవం ఊదేది మనసు అంటున్న
అనంతాచార్య కవిత
“ఊపిరి - ఉచ్ఛ్వసం”

35

పెద్ద మనసు మాటలతో మనో గాయాలకు
లేపనం రాసిన జె. శ్యామల కథ
“జీవితమును ప్రేమించుమన్నా”

“కథాంశే కథలోని భాషను నిర్ణయిస్తుంది”
తెలంగాణ కథాసంకలనం “నెనరు”ను
సమీక్షించిన సమ్మట ఉమాదేవి... వేబీ **13**

మొలుస్తున్న బాల సూర్యులను చూస్తున్న కొమ్ము
పరమ కవిత “కాత్త ఉదయాల్టీకి” ... వేబీ **18**

విరహపు వీఎను మీటుతున్న మడిపల్లి
రాజకుమార్ “ఎండా వాన - కాకిలగ్గం”
గజల్ వేబీ **23**

ఇంకా... మరెన్నో కవితలు, సాహితీ శిఖరం,
సమాజం, పుస్తక పరిచయం, స్వీకారం..
మొదలైనవి...

02
నాటి కవయిత్రి
రత్నమాంబ భుక్తిని తెలిపే
“వేంకటరమణ శతకము”
లో కొంత భాగము..

33
కాలం కొమ్మకు వేలాడే
కలల పత్రాన్ని స్పృశించే
కవిత కొండి మల్లారెడ్డి
“పత్రశకలం”

“అధునిక ఉపకరణాలే ఆకలికి మూలం”
అంటున్న స్యామిరాజ్ కవిత్తాన్ని పరామర్థ
చేస్తున్న శిరం శెట్టి కాంతారాపు ... వేబీ **17**

మనిషి ప్రయాణాన్ని వర్ణించిన తిరువగరి
శ్రీనివాస్ కవిత “మట్టి మండి మట్టిలోకి”
... వేబీ **12**

యాదాది విశేషాలను తెలిపే చిట్టుకుల
ఘైపారెడ్డి వ్యాసం... “పుష్టికే వస్తే తెచ్చిన
యాదాది”... వేబీ **09**

జీవితానుభవాలను బలంగా చెప్పిన మరిచెట్టు
కథలకు సిద్ధింకి విహంగ వీక్షణం ... వేబీ **45**

వేంకటరమణ శతకము

రత్నమాంబ

- క॥ నీదాసదాసినగు నా
కేదరిఁ జూపెదొ భవాభ్రి నీదుగుఁ జాలన్
నీ దయ శ్రీధర నమ్మితి
వేదాంతనిచార ధీర వేంకటరమణా!
- క॥ ఆడింతువు మదిలోపల
నీడలుగుఁ దోచునట్టి నిగమాదుల నీ
వాడవు వాటిని గూడుక
వేడుకతో నించుకైన వేంకటరమణా!
- క॥ చుక్కల నెన్నుగవచ్చుము
మక్కువ నీ నామరూప మహిమల్ క్రమతన్
లెక్కింప బ్రహ్మకైనన్
వెక్కుసమై తోచబుడును, వేంకటరమణా!
- క॥ వేడను ధనధాన్యంబులు
వేడను దీర్ఘాయు వవని వేడను కీర్తిన్
వేడను వైకుంఠాదుల
వేడెద సీపాదసేవ వేంకటరమణా!

సేకరణ : సంగిశెట్టి శ్రీనివాస్

స్తు ర్య చందులు చూస్తున్నారు
భావోద్యగాల వెల్లువలో..
కళ్ళలోంచి జారిపడే అశ్రువలు
మేఘాలకు మల్ల వర్షిస్తుంటే..
రావేలా ప్రియతమా..!

తామర తంపరలుగా.. తీపి తలపులు
చిలకల పలుకులు.. అలకల ఉలుకులు
మధువుల్లిలుకుతున్న మందహసం...
గుండె లోతుల్లోంచి పొంగుతున్నాయి..
గుండె లోయల్లో ఇంకుతున్నాయి.

నీ ముగ్గ మనోహరపు చూపులు..
రాసుకున్న ఉత్తరాలు..
మనసులోని సంతకాలు..
గుర్తుకోచే జ్ఞాపకాలు..
దాచలేను.. మోయలేను.

నా గమనానివి నువ్వు..
నా గమ్యానివి నువ్వే..
నువ్వు లేని మనగడ
నువ్వు పంచిన పరిమళాలు
కలల తోటల్ని కలవర పెడుతుంటే..
ఓ హృదయమా నాకది కష్టమే..!
పరిమళించే ప్రేమ కోసం..
ప్రణయమల్లి పదిల పరిచా..
నువు తోడుంటే చాలని,
నీకై నేను తలచి తలచి..
బాధల్లో ఇక్కడే నేనుండిపోయా..!

వెన్నెలలా వెలిగిన నీ ప్రేమ
చెరిగిపోని నీ రూపం..
ముసిముసి నీ నవ్యలు
కనుల కొలనులో ఇగిరి పోతుంటే..
ఇంకెక్కడి జీవన సాధం..?
నాలో కలిగిన వేదనకు..
స్వరం మూగబోతుంది.
ఆత్మమ సమిధగా మండిస్తూ..
అరని మంటను రగిలిస్తుంది
కలల సాధమంతా కాలి కూలిపోతుంది.
తరగని మన వలపులు చూసి..
ఈ జన్మంతా విడిపోదీ జంటనీ
నిండుగా ఆశీర్వదించిన గుడి గంట
నీ మదికి వినపడటం లేదా?
రావేలా ప్రియతమా..!

రావేలా ప్రియతమా..!

పాశ్చం రవిచంద్ర, 94400 77499

గువ్వల చెన్నా...!

చదువు అదుకోకపోతే కులవృత్తిని ఆశ్రయించిన
యువకుని కథ...

రామిరాల బుచ్చయ్య
97016 34340

తు రువున తెల్లవారింది. నోట్లో వేపపుల్ల నములుతూ ఇంటి ముందు వాకిట్లో అరుగుమీద కూర్చున్నాడు మారయ్య. భార్య నాగమ్మ వాకిలి ఊడ్చి కళ్ళపు చల్లుతోంది. యాదగిరి గుర్రు పెట్టి నిద్రపోతున్నాడు. కొడుకు యాదగిరి భవిష్యత్తు గురించే నాగమ్మ దిగులు. డిగ్రీ పాసై రెండేళ్ళైనా ఎక్కడా ఉండ్యోగం రాలేదు వాడికి. పగలంతా సర్పిఫికెట్లు చేతితో పట్టుకొని కాళ్ళగ్రిగేలా తిరుగుతున్నాడు. ఇంటికి చేరేసరికి రాత్రి - పడకోండు అవుతోంది. పల్లెలకు రాత్రి పూట బస్యులు గూడా సరిగా దొరకవాయి. వాడు పడుతున్న కష్టాన్ని తలచుకుని గుడ్డ నీరు కుక్కుకొంటున్న నాగమ్మ మారయ్య పిలుపుకు ఉలిక్కి పడింది.

“ఇగో పిలగాడు ఇంకా లేవ లేదా! పొద్దెక్కి పోతుంది” భార్య నాగమ్మను చూస్తు అన్నాడు మారయ్య. “ఆ పట్టుంలో తిరిగి తిరిగి అలిసిపోయి అర్దరాత్రి ఇంటికొచ్చిండు అన్ని కాస్త పొద్దెక్కిందాక పండుకోనియూరాదా” బకెట్లో కళ్ళపు కలుపుతూ అంది నాగమ్మ. “అడు పండుకుంటే నాకేందిగాని, గిరాకీలు వచ్చే ఏలవుతుంది. మనకున్నదేమో చిన్నకొంపనాయె. వచ్చినోళను నాకొడుకు నిద్రపోతుండు ఆడు లేచినంక రమ్మని చెప్పమా! ఏంది?” వ్యంగ్యంగా

కవి పరిచయం...

Rమిరాల బుచ్చయ్య నల్లగొండ జిల్లా వట్టిమర్తి గ్రామంలో 20 ఆగస్టు 1950 న జన్మించారు. విద్యార్థి దశలోనే అభ్యర్థయ భావాలతో కవిత్వం రాశారు. 1974 లో విరికవిత్వ సంపుటి ‘విముక్తి పథం లో’ వెలువడింది. విరసం ఆవిర్మావ సభ్యులు. 1983 ప్రాంతంలో కొంతకాలం విరసం నల్లగొండ జిల్లా అద్భుతులుగా పని చేశారు. డజన్ కు పైగా కథలు, ఒక అముద్రిత నవల, బస్తీ బతుకు అనే నాటిక వీరి రచనలు.

ప్రశ్నించాడు. మారయ్య. “నువ్వులుతే పలుగురై పారేసి మొఖం కడుకోరాదు. గోలెంల నీళ్ళన్నయ్య ఇంతల ఆడులే స్తాడు. సాప నుట్టి మూలకు బెడితె సరిపాయె” అంటూ నాగమ్మ నీళ్ళ చల్లడం పూర్తి చేసింది. నీళ్ళకోసం బిందెలతో బజారు బావికి వెళుతూ... “జర పొద్దెక్కితే బాయికాడ మంది ఎక్కువైతరు దబ్బున పోయి నాలుగు బిందెల నీళ్ళ దెష్ట. జర ఇంటకు కుక్కలు రాకుండ నూడు” అంటూ భావివైపు వెళ్లింది..

మారయ్య ఊరు అంత పెద్దది కాదు అలా గని పూర్తిగ గూడెము కాదు. ఆ ఊరిలో సుమారు నాలుగొందల ఇళ్ళంటాయి. ఆ ఊరంతటికి పూర్వం నుంచి తన తండ్రి ఒక్కడే క్షురకర్ను చేసేవాడు. ఆయన తర్వాత తను ముగ్గురు అన్నదమ్ములూ ఊళ్లో ఇళ్ళ పంచుకున్నారు. తండ్రి కట్టించిన ఇళ్ళ భాగాలుగా చేయడంతో పాటు ఊరి

భాతాలూ భాగాలుగా పంచుకోవలసి వచ్చింది. భాగాల పంచకంతో మారయ్య ఇళ్ళ చిన్నదిగా మారిపోయింది. రైతు కుటుంబాలలో పోయి వేరే కులవృత్తులు చేసుకొనే ఇళ్ళ కూడ తన వంతుకు వచ్చాయి. అలా సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. సంవత్సరాల పైబడి వయసు వచ్చేసింది. కంటిచూపు కూడా సరిగ్గా ఆనదు. సోడాబుడ్డి కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుంటాడు. ఇద్దరు ఆడ పిల్లల తర్వాత యాదగిరి పుట్టాడు. ఇద్దరమ్మా యిల పెళ్ళిళ్ళ సమీపంలో ఉన్న గ్రామాలలోనే కులవృత్తి చేసుకొనే వారికి ఇచ్చి చేశాడు. ఒక్కగానొక్క కొడుకును మాత్రం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను కుల వృత్తిలో పెట్టుకూడదని చిన్నప్పుట్టుంచి వాడిని బడికి పంపించాడు. యాదగిరి చాలా తెలివైన వాడని బడిలో ఉపాధ్యాయుడు పదే పదే చెప్పడంతో వాడిని బాగా చదివించాలనే గట్టి నిర్ణయంతో నానా తంటాలు పడి డిగ్రీ పూర్తి చేయించాడు.

వాడిని కాలేజీకి పంపించేటపుడు ఉఱ్చో
వాళ్ళు ఎన్నో రకాలుగా మాటల్డారు.
స్కూల్ ఫైనల్ తో ఆపేయమని ఉచిత
సలహాలిచ్చారు. తమ వంశంలో
ఇంతవరకు డిగ్రీ ప్యాసయినవాడు తన
కొడుకే కావడం మారయ్యకు ఎంతో
గర్జంగా ఉంటుంది. చుట్టుపక్కల
గ్రామాలలోని వారు కూడా తన కొడుకు
గురించే చెప్పుకుంటుంటారు. ఒకసారి
పాపుకారు రంగయ్యను పీజు కట్టవలని

“బరేయ్ యాదగిల

పాడైక్షంది ఇగలే. సూరయ్యకు
గడ్డం చెయ్యాలే. నడింట్లో
సువ్యాట్ల పండుకుంటే నేనా పని
ఎట్లా చేసేదిర” అంటూ
వాకిటిలో నుంచే కేకవేశాడు.
“ఆ.. లేస్తున్న” నంటూ యాదగిల
లేచి చాపచుట్టి మూలకు పెట్టి
బయటికి పచ్చాడు. ఈడు ఇంట్లనే
ఉన్నడా? నీ ఉద్దీగం ఎంత
వరకు పట్టించిరా యాదగిల”
సూరయ్య గడ్డం నిమురు
కొంటూ యాదగిల వైపు
చూశాడు.

ఉంది మూడొందల రూపాయలు అప్పు
ఇవ్వమని అడితే “బరేయ్ మారయ్య
అతంత పెద్ద సదువులు మీకెందుకురా!
మంచి మంచి పటేండ్ల కొడుకులనే పట్టుం
పంపించలేక వ్యవసాయంలో
పెడతుండ్రు” అని పదిసార్లు ఇంటి చుట్టు
తిప్పించుకొని డబ్బు ఇచ్చాడు. మారయ్య
కొడుకు పట్టుంలో డిగ్రీ చదవడం ఊరిలో
చాలా మందికి అయిప్పంగానే ఉండేది.
చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే మారయ్య
కొడుకును చదివించమని ప్రోత్స
హించారు. మారయ్య రోజు ఆదాయం
ఏమీ ఉండదు. వంటల నూర్చిల్లు
సమయంలో లైతులకు వారికి తోచినంత
ధాన్యం ఇస్తుంటారు. భాళీ సమయంలో
ఊరిలో దౌరికే కూలీ పని చేసుకోవడం
అతని కుటుంబానికి జీవనాధారం.

మారయ్య నీళ్ళతొట్ట దగ్గర ముఖం
కడుక్కుని తలకు కట్టుకున్న రుమాలు
పిప్పి తుపుచుకుంటున్నాడు. “మారయ్య
నేను అర్జుంటుగ చుట్టాలింటికి పోతున్న.
జర గడ్డం చెయ్య” అంటూ తొందరలో
పచ్చాడు. సూరయ్య.

“బరేయ్ యాదగిరి పాడైక్షంది ఇగలే.

సూరయ్యకు గడ్డం చెయ్యాలే. నడింట్లో
నువ్వులు పండుకుంటే నేనా పని ఎట్లా
చేసేదిర” అంటూ వాకిటిలో నుంచే
కేకవేశాడు. “ఆ.. లేస్తున్న” నంటూ
యాదగిరి లేచి చాపచుట్టి మూలకు పెట్టి
బయటికి పచ్చాడు. ఈడు ఇంట్లనే
ఉన్నడా? నీ ఉద్దీగం ఎంత వరకు
వచ్చిందిరా యాదగిరి” సూరయ్య గడ్డం
నిమురు కొంటూ యాదగిరి వైపు
చూశాడు. “ప్రయత్నాలు జేస్తున్న కాని
ఫలితం మాత్రం కనపడటంలే” అంటూ
తండ్రి భాళీచేసిన అరుగుమీద కూర్చు
న్నాడు యాదగిరి. మారయ్య పీటవేసి
సూరయ్యను కూర్చోమన్నాడు. మారయ్య
సామాన్ల పొది తెచ్చి ముందు పెట్టుకొని
సూరయ్య గడ్డనికి నీళ్లు రుద్దడం
ప్రారంభించాడు. “ఏవోర.. ఎద్దున్నోనికి
బుద్దిలేదు. బుద్ది ఉన్నోనికి ఎద్ద లేదు”
అన్నట్లు మా పోరగాల్లని చదువుకో అంటే
పదో తరగతిలోనే పేలయిపోయి
వ్యవసాయం చేస్తుండు. మీ వోడేమో పెద్ద
చదువులు చదువుతున్నాడు. ఎంతైనా
మారయ్య నువ్వు అడ్పుపంతుడివిరా”
అన్నాడు. సూరయ్య.

“ఆ ఏం అదృష్టమో అనికేదైన నొకరి దొరికితే నా కష్టం తీరిపోద్ది. అదేదో నొకరి పరిశ్కలని రెండ్రోజుల కోసారి పట్టుం పోయెస్తుండు. ఎక్కడలేని పైసలు ఖర్చు అవుతున్నాయి”. ఎంతైనా మీ వోడు తెలివిగలవోడు లే హాషారంటే గట్టుండాలే” మెచ్చుకున్నడు సూరయ్య. చదివించడానికి నేనెంత కష్ట పడ్డనో మీకు తెల్పురా?”

“అవును మల్ల కష్టపడందే ఫలితం ఎట్లప్పది. సెప్పు. రేపు నీ కొడుకు మంచి నొకరి చేస్తే నిన్ను నీ పెంణ్ణన్ని కూసబట్టి సాదడు మరి”? ”

“అడు మమ్మల్ని సాదినా సాదకపోయినా ఫర్మలే ఆడు ఈ వృత్తి చెయ్యుకుండ మంచిగా బతికితే గదేచాలు. ఆడె పెట్టులె మేం తినాలి అనేదింలేదు. ఏదో మా రెక్కలున్నన్ని రోజులు గిట్లనే చేసుకొని ఈ ఊళ్లనే బతుకెల్లిస్తుం” అంటూ మారయ్య కత్తి నారి సూరయ్య గడ్డం చేయడం మొదలు పెట్టడు.

మారయ్య చేసే పనివిధానం ఇంకా పాతది. యాదగిరి అపుడపుడు తండ్రితో తగువు పడుతుంటాడు. నాజ్ఞకైన కత్తలు, సబ్బు తెచ్చిస్తానని మంచి సాన రాయి తెస్తానని ఎంతచెప్పినా వినడు. మారయ్య ఊళ్లో ఎంత పెద్దవారికైనా గడ్డానికి సబ్బురాయడం ఉండదు. అసలు సబ్బు అనే పదార్థం అతని వద్ద ఉండదు. అయినా పనితనంలో అతన్ని అందరూ పాగుడుతుంటారు. నాగమ్మ నీళ బిందెలతో ఇంటిలోకస్తూ యాదగిరితో “ఒరేయ ముందుగాల సువ్ తానం జెయ్య మల్లపట్టుం పొయ్య పసుందన్నవ్, ఇంత బువ్వ ఉడకేస్తు” అంటూ నీళ బిందెలను దించుకుంది. ఒకరి తర్వాత ఒకరూగా మారయ్య ఇంటికి క్షపరాల కోసం వస్తున్నారు. యాదగిరి త్యర త్యరగా స్సానం, భోజనం పూర్తి చేసుకొని బస్సు కోసం పట్టుం వెళ్లడానికి తయారయి నిలబడ్డాడు. “అదేందిర గట్ల నిలబడ్డవ్ పైసలేమన్న గావల్నా” కొడుకుని ఎగాదిగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

“అ... నిన్న తీసుపోయిన ఇరవై

రూపాయలు అయిపోయినయ్ ఇంకో ఇరవై కావాలి” అన్నాడు యాదగిరి. “నీ నొకరేందో? ఎప్పుడ్త్రాదో గని ఆర్చెల్ల నుండి నీ తిరుగుళ్లకే బొచ్చెడు పైసలు ఖర్చుయిపోతున్నాయ్. మనింట్లేమన్న రూపాల చెట్టుగాని ఉన్నాదిరా తెంపియుడానికి....?” విసుగుతో కోసం మిచితం చేస్తూ అన్నాడు.

“గదేంది ఆన్ని గట్ల కోప్పడతవ్, అడేమన్న తింటానికి తాగటానికి అడుగుతున్నడా? నొకరి ఇంట్ల కూసుంటే వస్తాది?” అన్నది నాగమ్మ.

“నీ దగ్గరేమన్న ఉన్నయేమో ఇయ్ మొన్న పటీల్ వరకోత కూలి ఇచ్చిండిమోగద” అంటూ పనిలో చెప్పి పడక ముందే ఇంచికిరా” అంది కొడుకుపై అప్పాయంగా చెయ్యవేసి.

యాదగిరి రూపాయలు జేబులో పెట్టుకుని బస్సు కోసం కిలో మీటర్ దూరం నడవడానికి బయలుదేరాడు. వాస్తవానికి తాను ఇంకా ఎంతకాలం తన తల్లిదండ్రుల కష్టపెట్టాలి. చిన్న ఉద్యోగం కనీసం ప్రైవేటులోనైనా దొరికితే ఎంత బాగుండును? అమ్మానాన్నలను సుఖ పెట్టుకోలేక పోయినా, తన బ్రతుకు తాను గడిపినా వారికెంతో ఊరట కలిగేది. ఉద్యోగం పరిచయస్తులందరిని అడిగాడు. కావాలంటే పదివేలు అప్పుయినా ఇస్తామంటున్నారు కాని ఉద్యోగం మాత్రం ఇప్పించలేకపోతున్నారు. ఈ రోజు ఆ ప్రైవేటు చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో ఆటో ఇట్ తేల్చుకోవాలి అనుకుంటూ వడివడిగా నడవ సాగాడు. పట్టుంలో అతనికి నిరాశే ఆధారమయింది. రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు నిరుత్సాహంతో తిరిగి ఇల్లు చేరుకున్నాడు. మారయ్య బీడీ వెలిగించుకుంటూ యాదగిరితో “పోయిన పనేమైందిర” అన్నాడు.

“ఆ ఏ ముంటుంది మామూలే ఉద్యోగాలు ఖాళీలు లేవంటారు. చిన్న

“నీ దగ్గరేమన్న ఉన్నయేమో ఇయ్ మొన్న పటీల్ వరకోత కూలి ఇచ్చిండిమోగద” అంటూ పనిలో పడి పోయాడు మారయ్య. నాగమ్మ వంటింట్లో జొన్నల కుండలో పెట్టిన ముప్పయి రూపాయలు తెచ్చి యాదగిరి చేతికిస్తూ “సుప్పు పాయ్యరా నాయనా? చీకటి పడక ముందే ఇంచికిరా” అంది కొడుకుపై అప్పాయంగా చెయ్యవేసి.

ఉద్యోగాలకు కూడా మినిష్టర్లు రికమం డేమల్లు, లేదంటే లంచాలు ఇచ్చి కొనుక్కుంటున్నారు. మనం రెండు చెయ్యలేని వాళ్లం మనకెవడిస్తాడు. ఉద్యోగం” అంటూ విసుగుతో అన్నాడు. “సరగని బుక్కెడు తినుపో ఎప్పుడో పాద్ధున తినిపోయినవ్”.

“తినక తప్పుతుందా!” అంటూ యాదగిరి దివాళా పడినట్లు అన్నాడు. తెల్లవారక ముందే యాదగిరి నిద్రలేచి ముఖం కడుక్కొని పీటవేసి సామాన్ల పొది పక్కన పెట్టుకొని కూర్చున్నాడు. మారయ్య లేచి “ఇదేమిత్రా? మప్పు ఈడ కూచున్నవేంది?” ఆశ్చర్యం.. నందేహం... మిచితం చేస్తూ ప్రశ్నించాడు. “ఏ చెయ్యమంటావయ్ ఎంతో కష్టపడి నాకు చదువు చెప్పించారు. ఇంత వరకు నేనూ నుప్పు చేస్తున్న పనే చేస్తాను. ఇందులో నాకు అవమానమూ లేదు. ఆత్మాబ్ధిమానం కాని దెబ్బతినేది లేదు. చిన్నపుట్టుండి వేసి సెలవల్లో సరదాకై నేర్చుకున్న పని అనుభవం ఉంది. ఈ వయసులో నువ్వింకా పనిచెయ్యడం నాకిష్టం లేదు. నువ్వు కాదంటే పట్టుంలో నైన ఏదో ఒక చెట్టు కింద కూర్చుని ఈ పనే చేస్తాను” అని దృఢంగా పలకడంతో మారయ్య, నాగమ్మ అవక్కయి శిలల్లా నిలుచుండి పోయారు.

(16 జూలై 1995 ఆంధ్రప్రద్రభ)

సేకరణ : సాగర్ల సత్తయ్

బేదా (అ)బేదం

డా॥ చిట్టాల రవీందర్, 77988 91795

త్లీ తనువునుండి
భువిలై పడిన
తీరు ఒకటే.. భేదమేంలేదు
పారంపరిక సంపాదనుంటే బ్రతుకొకతీరు
వినా జీవితపురీతి మరోదారి మారు
సామాజిక ఫీతి
నడవడి పద్ధతి
కుటుంబ చరిత్ర
ఇవన్నీ ఆస్తుల్ని బట్టే
పూరి గుడిసెకు

పేరిగై కూరిగై కూడిన
హోర్ష్యునికి బేదమే
లేమి అసాకర్య భేదమే
కలిమి సుఖభరితమే
మన్మస గౌరవం
మర్యాద స్థితిమంతులకే
అమర్యాద రిక్తతకే
ఆర్థిక శక్తిపొనతకే
పేదరిగై డ్సాపిరిని
నిలిపే సుడిగుండాలు
ఎదురుపడతాయ్
సిరిమంతుడికి
దైనందిన అక్కరల
కొరతపుండనేరదు
భూమి నాదని
భవనం మాదనే
భావన మారదు
సంఘం సహాయ సహకారాలు వుష్టలం
సముద్రానికున్నన్ని ఆటుపోట్లు
ఆ పరిస్థితి లేనివాడికి
అన్ని అందని ద్రాక్షలే
కొన్ని నిద్రలేని రాత్రులు
వారు కదా విధి వింత
ప్రాతల క్షుతగాత్రులు
అయినా...ఇన్ని భేదాలున్న మనిషి
జీవితపు మజిలీ
చివరి డ్సాపిరి తదుపరి
ఆ స్థలం అందరికీ ఒకటే
అందరూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు
ఏకాంతంగా ఏగాల్చిందే
చిత్తిమంటల దహనానికో
ధరణిలో భననానికో
చేరాల్చిందే
ఇంతకాలం చూసిన భేదం
కొంత సమయం చూపిన మదం
అప్పుడు ఒప్పుకున్నా
ఒప్పుకోకున్నా అభేదమే...

స్వర్ణకే వన్నె తెచ్చిన యాదాద్రి...

స్వర్ణ శోభితం యాదగిరి క్లైట్సం...

చిటుకుల మైసారెడ్డి
94905 24724

ది వి మెరవంగా.. భువి మురవంగా.. యాదగిరిగుట్ట క్లైట్సం అనంత కోటి స్వర్ణ కాంతులీనుతున్నది. యాదగిరి లక్ష్మీ నరసింహ స్వామీ క్లైట్సం స్వర్ణ శోభితమైంది. విద్యుత్ దీపాల వెలుగులు విరజనేయ. క్లైట్ పురం స్వర్ణ లోగిఫ్టలో ధగధగలాడు తుంది. అశేష భక్త జనాన్ని కనువిందు చేస్తున్నాయి. నవ్వా నారసింహ మంత్రం తో యాదగిరి గుట్ట క్లైట్సం మారు మొగుతుంది.

గత ఏడాది మార్చి నెలలో సిఎం కేసీఆర్ దంపతుల ఆధ్యార్యంలో నిర్వహించిన మహా కుంభ సంప్రేషణ మహాత్మావంతో ఈ ఆలయంలో చారి త్రాత్క ఘట్టం ఆవిష్కరితం అయిన విషయం తెలిసిందే.

‘శ్రీకర, శుభకర, ప్రథమస్వరూప,

శ్రీలక్ష్మీనరసింహ నమో నమః! అంటూ జయజయధ్యానాలు మారుమోగు తున్నాయి. యావత్ తెలంగాణ భక్త జనం స్వామికి ప్రథమిల్లుతున్నది. స్వామికి నివేదించుకుంటే ఎంతటి కష్టాలు అయినా తోలగిపోతాయనేది అనేది తెలంగాణ ప్రజల నమ్మకం. సర్జన హితం కోరే నేత కేసీఆర్ లక్ష్మీనరసింహని అనుగ్రహంతో ఆలయ పునర్నిర్మాణ వైభవాన్ని నిరాటంకంగా పూర్తి చేశారు. పునర్నిర్మాణముతో యాదగిరిగుట్ట దివ్య క్లైట్సంగా, ఆధ్యాత్మిక కళా క్లైట్సం ముక్కొటి దేవతల స్వర్ణ నిలయం. ఆధ్యాత్మిక దైవమందిరం. ఉగ్ర, గండబేరుండ, జ్యాల, యోగానంద, లక్ష్మీ సమేత అయిదు రూపాలలో నరసింహడిని కొలుస్తారు.

తెలంగాణ జనుల బాగ్యం...

తెలంగాణ

ఇలవేల్య యాదగిరి

గుట్ట.. మొన్న

బ్రహ్మాత్మవాలు

సందర్భంగా లక్ష్మీ

నరసింహ స్వామి

కళ్యాణం కన్నుల

పండుగగా జరిగింది.

స్వామి వారి కళ్యాణం

కనులారా

తిలకించేందుకు ముక్కొటి దేవతలు యాదాద్రికి చేరి యాదగిరి వైభవం చూశారు. దేశమంతా తెలంగాణ వైపు చూస్తున్నది. లక్ష్మీ నరసింహ పుణ్యభూమిని దర్శించుకోవడానికి సమస్త జనులు ప్రతి రోజు తరలి వస్తున్నారు. తెలంగాణ గడ్డ మీద లక్ష్మీస్వామింపాస్వామి కొలువై ఉండటం తెలంగాణ జనుల భాగ్యం. యాదగిరి గుట్టలో ఎటు చూసినా భక్తిభావంతో జనం మనసు ఉప్పాంగు తుంది. పదునాలుగు లోకములన్నీ ముక్కే జ్యాల నరసింహ స్వామినీ దర్శించడానికి భక్త జనులు ప్రపంచం నలుమూలల నుంచి లక్ష్మలాదిగా తరలి వస్తుండటంతో తెలంగాణ మట్టి పులకించిపోతున్నది. మన ఇల్లు. మన ఊరు. సమాజం, దేశం, ప్రపంచ మంత సంతోషంగా ఉండాలి. భక్తి పారపక్షం తెలంగాణ మట్టిలోనే కనిపిస్తున్నది. ఎంతో గొప్పగా తీర్చిదిద్దిన దివ్య మందిరాన్ని చూసే గొప్ప అవకాశం సిఎం కేసీఆర్ ద్వారా లభిస్తుంది. కోట్లాది రూపాయలు. కేటాయించి ఆలయాలను కనులవించుగా అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. ఆలయ గొప్పరం మొత్తం బంగారు పూత తావడంతో ఆలయం పసిడి కాంతుల వెలుగులు విరజిముగైతుంది. ఆ స్వామి దర్శనం కోసం మా బాపుతో కలిసి ఏటా అందరం యాదగిరి గుట్టకు వెళు

తుంటిమి. 30 ఏండ్ల క్రితం చూసిన, 3 ఏండ్ల క్రితం వరకు చూసినయాదగిరి గుట్ట క్షేత్రాన్ని ఇప్పుడు చూస్తుంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అలయం ముందు పోటీ దిగుతుంటే, అసలు ఎక్కుడ ఉన్నాం? గతంలో చూసిన యాదాది, ఇప్పటి క్షేత్రం అసలు కలయా? నిజమా? అనిపించింది.

ఇటీవల ఛిల్లీ, పంజాబ్ సిఎం లు కేబీవాల్, భగవంత్ సింగ్ మాన్, యూసి మాజీ సిఎం అఫిలేష్ యాదవ్ యాదగిరి నరసింహ స్వామిని దర్శించుకున్నారు. అద్భుతంగా అలయం నిర్మాణం జరిగిందని ప్రశంసించారు.

గత కాలపు వైభవం...

సంకల్పయోగులు, పల్లవ, చోళ, త్రిభువన మల్లుడు, శ్రీకృష్ణదేవరాయలు, కాకతీయ రాజులు, సింగ భూపాలుడి కాలంలో నాటి ఆలయం విరాజిల్లితే. కేనీఆర్ దానిని సువర్ధమయంగా, భక్త కోటి కోసం స్ఫురింపా క్షేత్రపురమును స్ఫోంచారు. సర్వ దేవ దేవతలను స్వర్ంచుకునే భావన తెలంగాణ భూమిలో కనిపిస్తుంది. మనిషిని మనిషిగా, మనసుతో ప్రేమించినప్పుడు ప్రేమ, ఆప్యాయతల ముందు మతం, కులం

కనబడవు. అందరూ బాగుండాలని కోరుకునేదే మతం. మతం తప్పు చేయాలని చెప్పదు. ఏ కులం కూడా కొట్టాడుకోవాలని చూడదు. వేములవాడ, భద్రాచలం, మేడారం సమ్మక్క సారక్క. జోగులాంబ వంటి దేవాలయాలను కోట్లాది రూపాయలు కేటాయించి అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. ముక్కీశ్వరుడి సన్నిధిలో కాళేశ్వరం ప్రాజెక్టు నిర్మించారు. గోదారమై జలాశయలన్నింటికి జలదేవతల నామకరణం చేశారు.

‘త్రీకర,’ శభకర, ప్రణవ

స్వరూప, శ్రీలక్ష్మీనరసింహ నమో నమః! అంటూ జయ జయధానాయి మారుమోగు తున్నాయి. యావత్ తెలంగాణ భక్త జనం స్వామికి ప్రామిల్యమన్నది. స్వామికి నివేదించుకుంటే ఎంతటి కప్పోలు అయినా తొలగిపోతాయనేచి అనేచి తెలంగాణ ప్రజల నమ్మకం. సర్వజన హితం కోరే నేత కేనీఆర్ లక్ష్మీనరసింహని అసుగ్రహంతో ఆలయ పునర్నిర్మాణ వైభవాన్ని నిరాటంకంగా పూర్తి చేశారు.

మేడిగడ్డ లక్ష్మీ బ్యారేజిగా, అన్నారం సరస్వతి బ్యారేజిగా, సుందిల్ పార్ట్రీ బ్యారేజిగా, నంది మేడారం

నందీశ్వరుడిగా, రాజన్నసాగర్, అన్మపూర్ణ సాగర్, రంగనాయక సాగర్, మల్లన్న సాగర్, కొండ పోచమై సాగర్, భక్త రామదాసు, సీతారామ ప్రాజెక్టు, తుపాకుల గూడెం సమ్మక్క సారక్క బ్యారేజిగా తెలంగాణలో ఎక్కుడ చూసిన జలాశయలకు దేవతా మార్పుల పేర్లు పెట్టారు. కేనీఆర్ నాయకత్వంలోని తెలంగాణ ముందుగులు వేస్తూ దేశానికి ఆదర్శంగా నిలుస్తుంది.

అపురూప శిల్ప సౌందర్యం...

రాతి దేవాలయ నిర్మాణానికి రెండు లక్ష్ల టన్నుల కృష్ణశిలను ఉపయోగించారు. ఈ రాయిని ప్రకాశం జిల్లా గురిజేపల్లి, గుంటూరు జిల్లా కమ్మ వారిపాలెం నుంచి తీసుకువచ్చారు. ప్రధాన స్థాపతితో పాటు పదకొండుమంది ఉప స్థాపతలు, రెండువేల మంది శిల్పులు తొలి సంవత్సరం పని చేశారు. తరువాత సంవత్సరంలో పదివేను వందల మంది శిల్పులు విధులు నిర్వహించారు. ఆలయం పునర్నిర్మాణానికి రూ. 1200 కోట్లు ఖర్చు చేశారు. ప్రధానాలయ

పునర్నిర్మాణం కోసం వైటీడీ రూ. 248
కోట్లు ఖర్చు చేసింది. ప్రపంచంలోనే
మొదటి రాతి దేవాలయంగా లక్ష్మీ
నరసింహస్వామి గుడి నిర్మితమైంది.
వేంచేపు మండపం, బ్రహ్మాచార్యువ
మండపం, అష్టభుజి ప్రాకార మండ
పాలను తీర్చిదిద్దారు. వంద సంవత్స
రాలకు ముందు నిర్మించిన అనుభూతి
భక్తులకు కలిగే విధంగా నిర్మించారు.
ప్రస్తుత గర్భాలయాన్ని అలాగే ఉంచి దాని
చుట్టూ పదుషైన గోడను నిర్మించారు.
అలయంలోకి భక్తులు సులువుగా
వెళ్లేందుకు వీలుగా ముఖ ద్వారాన్ని కూడా
వెడల్పు చేశారు. గతంలో పదివేల మంది
భక్తులకు వీలుండే చోటును ఇప్పుడు
ముప్పుయి నుంచి నలశై వేల మంది
పచ్చిపోయేందుకు వీలుగా విస్తరించారు.
గుట్ట మీద విష్ణు పుష్పరిణి, గుట్టకింద
లక్ష్మీపుష్పరిణి ఏర్పాటు చేశారు.
మూలాలవరులను ముట్టుకోకుండా
పూర్తి కృష్ణశిలాతో ప్రధానాలయ

పునర్నిర్మాణం, కొండచుట్టూ పచ్చదనం, నీటిపుద్ది నిర్మించామి, విచ్చుకు వినియోగం, ప్రసాదాల తయారీపై 2022- 2025 సంవత్సరానికిగాను ఐచ్ఛికీస్తే గ్రీన్ ఫ్లైపెన్ ఆఫ్ పరివ్వ రేటింగ్ సిస్టమ్ కింద యాదిగిరి గుట్ట శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామి దేవాలయానికి ఇండియన్ గ్రీన్ బిల్బింగ్ కాన్సిల్(ఐచ్ఛికీస్తే) గుర్తింపు లభించింది.

2022 అక్టోబరు 20న ప్రాదరాబాద్లోని పోచసీనీలో జరిగిన కార్యక్రమంలో ఇందుకు సంబంధించిన సర్టిఫికెట్ ను వైటీడీ అధికారులు అందుకున్నారు. వర్షాను నీటిని ప్రశ్నేషించేన కాల్యూల ద్వారా చెరువులకు మళ్ళించే స్టామ్ వాటర్ ట్రైన్ పడ్డతితోపాటు అధునాతన ట్యూప్, పైపుల వినియోగం, ట్రైన్ ఇరిగేషన్ పడ్డతిలో పచ్చదనాన్ని అభివృద్ధి చేస్తున్న విధానం, దేవాలయ ప్రాంగణమంతా 100% ఎల్కోడీ లైట్ వినియోగం అందరిని ఆకాశిస్తోంది.

250 ఎకరాలలో నిర్మించే 250 కాటీజీలను నాలుగు భాగాలుగా విభజించి, నాలుగు రకాల ఆధ్యాత్మిక

ప్రహ్లద, యాదమహార్షి తదితర అలయ చఱత్తకు సంబంధించిన పేర్లు. మినీ శిల్పారామం తరపులో ఒక మీటింగ్ హాల్, స్టేజ్, ప్రైవెట్ చేయసున్నారు. వైటీడీకు అవసరమైన 2,157 ఎకరాల భూమి. దాని నిర్మించాను వైటీడీ అధికారులు చూసుకోన్నారు.

డిజెన్సెన్టో సుందరంగా నిర్మాణాలనీ భక్తి భావాన్ని పెంచున్నాయి. వంద ఎకరాల అడవి నుసింహ అభయారణ్యంగా అభివృద్ధి.

స్థామివారి పూజలకు అవసరమైన పూలు, పత్రి ఇక్కడి నుంచే. అమృవారి పేరుమీద 50 ఎకరాల్లో కల్యాణ మండపం. వైటీడీకు 2157 ఎకరాల అప్పగింత. అలయ పరిసరాలు, రింగ్ రోడ్సు. అందుకు అనుగుణంగా ట్రైనేజీ వ్యవస్థ అభివృద్ధి జరుగుతుంది. ఇటీవలే

ఆలయ దివ్య గోపురం స్వర్ణ తాపదానికి కిలో 16 తలల బంగారం అందించారు. ఆలయ ఉద్ఘాటన తర్వాత కేసేర్ పిలుపుకి అనేక మంది భక్తులు, పార్ట్రీ నేతలు తమవంతుగా బంగారం విరాళం అందించారు.

యాదాద్రి టెంపుల్ టాన్ తో పాటు ఇతర ప్రాంతాల్లో జరుగుతున్న కాటీజీల నిర్మాణం, ఆలయ వైభవాన్ని ప్రతిబింబించేలా, పవిత్రమైన భావన వచ్చేలా ఉండాలని ముఖ్యమంత్రి కె. చంద్రశేఖరావు సంబంధిత అధికారులను

ఆదేశించారు. ఆలయానికి అనుబంధంగా జరిగే నిర్మాణాలు ఆధ్యాత్మిక శోభ విలసిల్లేలా అత్యంత వైభవంగా ఉండేలా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నారు. కాటీజీల నిర్మాణం కోసం ఇచ్చే దాతల విరాళాలకు ఆదాయ పన్ను మినహాయింపు నకు సంబంధించిన 80జి అనుమతులు వెంటనే తీసుకోవాలని అధికారులకు చర్యలు తీసుకుంటున్నారు.

ప్రహ్లద, యాదమహార్షి తదితర అలయ చరిత్రకు సంబంధించిన పేర్లు. మినీ శిల్పారామం తరపులో ఒక మీటింగ్ హాల్, స్టేజ్, ప్రైవెట్ ఏర్పాటు చేయసున్నారు. వైటీడీకు అవసరమైన 2,157 ఎకరాల భూమి. దాని నిర్మించాను వైటీడీ అధికారులు చూసుకోన్నారు.. ఈ భూమిలో ఆలయ అవసరాలు, పోలీసుశాఖ, మైర్కోప్స్, హార్ట్ రవాణా పార్కింగ్ వంటి యాదాద్రి అభివృద్ధికి సంబంధించిన అనుబంధ సేవలకోసం. యాదాద్రి పరిసరాలు అభివృద్ధి. హెలిపాడ్ నిర్మాణం కూడా చేపట్టడం. ఆలయానికి వచ్చే భక్తులకు క్యాలెన్స్ సహ ఇతర అన్ని చోట్ల ఎలాంటి చిన్న ఇబ్బంది కలగకుండా అన్ని చర్యలు. దీక్షపరుల మంటపం, ప్రత మంటపం, ఆర్టీసి బస్టాండు, స్టామ్ వాటర్ డ్రయిస్ నిర్మాణం దేవాలయం అభివృద్ధి కోసం రూ.43 కోట్ల నిధుల విడుదల చేశారు. యాదగిరి క్షేత్రం చూస్తుంటే ఒక వైపు స్వర్ణ శోభిత నిలయంగా, ఆకు పచ్చ తోరణంలా భక్తి భావం పెంపాందుతుంది.

ఇ లపాతపు సెగ
కళ్ళలోకి ఒలికింది
గుండె అదిరి
అర్థధ్వని పరచుకుంది
పాట తెగి
ఎడతెగని యాది తరిమింది
మనసు సముద్రం ఇంకోసారి
అల్లకల్లోల గాయాల కేంద్రమైంది
ఉరిసే కష్టమైంది
కనికరం మరచిన కనాయి కాలమే..
నిర్దయగా అది
కలల పుష్టకాల్చి చించేసింది
కండ్ల దీపాలను ఆర్పేసింది
సింగిడీలను రాల్చేసింది
పూల గుడిసెల్చి కూల్చేసింది
అలల అనుబంధాల్చి ఆబగా తొక్కేసి
అనుభూతుల్చి నలిపేసింది
ఇంకిపోయిన అమాయకపు ప్రాణం
చివరికి ఒయాసిస్టులోకి చేరింది
వెతుకులాటలు పూర్తిగా ఆగాయి

కాలం మాయాజాలంలో
జీవన శైఫిల్యమే మిగిలింది
సత్యం ఇక్కడే సృష్టమైంది
కాలం మనిషికిచ్చిన
అతి స్వల్ప అనల్ప అవకాశం జీవితం
జనన మరణాలు ఒట్టే యాదృచ్ఛికాలు
ఏది ఎప్పుడో
ఏ ఆట చివరిదో చెప్పలేం
అందుకే...
మట్టే నిజం
మట్టే నిరంతరం
మట్టే భాస్వరం
మట్టే జీవన స్వరం
మట్టే సతతం
మట్టే సర్వస్వం
ఇదే నిజం
మనిషి ప్రయాణం
మట్టే నుండి మట్టీలోకి...

మట్టి నుండి మట్టిలోకి...

తిరుపురు శ్రీనివాస్, 84660 53933

తెలంగాణ కథల ‘నెనరు’

దోషిడికి గురవుతున్న సామాజిక స్థితిని
చెబుతున్న కథల విశేషణా...

సమైటు ఉమాదేవి
98494 06722

తెలంగాణ సాహితీమతల్లి మెడలో పొదినిన నవమణిహిరం డా. సంగిశేట్టి శ్రీనివాస్, డా॥ వెల్లండి శ్రీధర్ల సంపాదకత్వంలో వచ్చిన నెనరు, తెలంగాణ కథ-2021. ఇప్పుడు సాహిత్యాభిమానుల చేతుల్లోకి వచ్చి వాలింది. 2013 నుండి ‘సింగిడి’ తెలంగాణ రచయితల సంఘం తరఫున ప్రతీ ఏడూ వచ్చే ఉత్తమ కథలలో కొన్ని కథలను ఎంపిక చేసుకుని కథా సంపటాలుగా వెలువరిస్తున్నారు. ఇప్పటిదాకా రంది, తన్నాట, అలుగు, కూరాడు, దావల్, రివాజు, రూబిడి, బుగులు వంటి తెలంగాణ భాషా సాబగులు తెలిపే అందమైన పేర్లతో వెలువడ్డాయి. నెనరు కథా సంకలనానికి అపోబాఖిలం ప్రభాకర్ అందించిన అందమైన ముఖచిత్రం పారకులను ఎంతగానో అలరిస్తున్నది.

సాధారణంగా సంపాదకుల ముందు మాటల్లో కథ, దాని పుట్టు పూర్యేత్తరాలు పరిణామాలు వీటి ప్రసక్తులు ఉండవచ్చు. అట్లూ కాకుండా తెలంగాణ వచ్చిన తరువాత మనం ఎదుర్కొంటున్న నీరు, నిధులు, నియామకాలు గురించి ప్రస్తుతిస్తూ నీరు నిధుల విషయం ఒకింత నయ్యమేమో కానీ

సకాలంలో నియామ కాలు లేకపోతే విద్యా వైద్య రంగం కునారిల్లో పరిస్థితిని ప్రశ్నిస్తూ చక్కని సంపాదకీయం రాశారు.

ఇందులోని 13 కథల ఎంపిక కేవలం కథను మాత్రమే ప్రాతిపదికగా తీసుకుని జరిగింది అనడానికి నిదర్శనం. ఇందులో ఐదు కథలు రాసిన కొత్త రచయితల కథల నుండి లబ్జ ప్రతిష్టులైన కథకుల కథలు ఉండడం. మరో ముఖ్యమైన విషయం ఏమంటే ఇందులో ఉన్న కథల్లో మూడు వంతుల కథలు మన జీవబాధ తెలంగాణ మాండలికాన్ని పదపదాన పొదుకుని గ్రామీణ జీవన నేపథ్యాలతో సాగి పారకుల మనసులను సేదలీరు స్తాయి. ఎన్నోళ్ళయిన మారని అణగారిన జీవితాల వెతలు కన్నులను చెమరించ చేస్తాయి. పల్లె టైటలు, రైతు కూలీల, సామాన్య ప్రజల జీవిత స్థితిగతులకు

అద్దం పడ్డాయి..

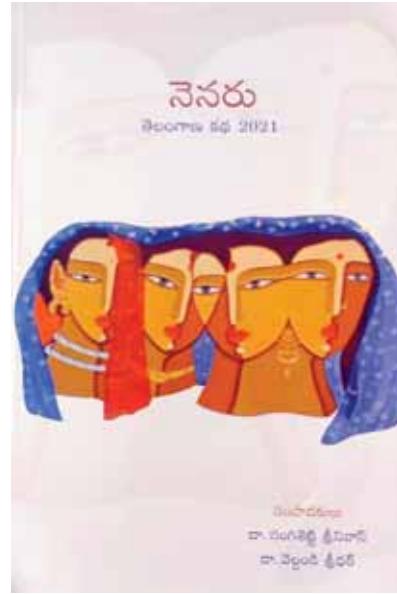
ఏ కథకునికైనా అతను ఎంచుకున్న కథాంశమే కథలోని భాషను నిర్దయిస్తుంది. కథకుడు పాత్రోచితంగా మాండలికాన్ని వాడాలో మొత్తంగా మాండలికంలో కథను నడపాలో అన్నది కథకుడు నిర్దయించు కుంటాడు. కానీ రెండవ పద్ధతిలో పూర్తి స్థాయి మాండలికాన్ని నిర్వహించడం అంత సులువేం కాదు. ఆయా జీవన నేపథ్యాలతో ప్రత్యక్ష పరిచయం అనుభవం ఉంటే తప్ప రాయడం చాలా కష్టం. నెనరులో కొన్ని కథలు ఆసాంతం మాండలికంలో సమర్పించంగా నిర్వహిం చబడ్డాయి. మనం మాటల్లాడేటప్పుడు కొన్ని ఆంగ్ల పదాలు, వివిధ ప్రాంతాల ప్రజలు వాడే పదాలు, ఆధునిక కాలంలో నూతన ఒరవడిలో వచ్చి పడ్డ కొన్ని డేశ పదాలు మిచితం కావోచ్చు. కానీ ఒక కథ

రాసేటప్పుడు ముఖ్యంగా మాండలిక కథలు రాసేటప్పుడు ఏ ప్రాంతపు మాండలికాన్ని కథలో మొదలు పెడ్డున్నామో కథ చివరిదాకా అదే మాండలికంలో సాగాలి. ఇది ప్రయత్న పూర్వకంగా కాక సహజంగా జరగాలి. ఈ మేరకు భాషా ప్రేమికుల దాహర్తాని తీర్చే ఆదరువు నెనరు.

ఇక కథా వస్తువులు తీసుకుంటే
దురదృష్టపూశాత్ము ఒకే కాలంలో మనం
రెండు మూడు రకాల నడుస్తున్న
చరిత్రలను చూస్తున్నాము. అభివృద్ధి
ఫలాలను అందుకుంటున్న నవ నాగరిక
సమాజం ఒక వంక.. కనీస అవసరాలు
కూడా తీరని వెతల జీవితాలు మరొక
వంక. సమాజంలో జరుగుతున్న
అనద్దలను అద్దంలో చూపిన చందాన
ప్రపంచానికి ఎరుకుపరచటం రచయిత
బాధ్యత. ఇందులోని కథా వస్తువులన్నీ ఈ
బాధ్యతను నెత్తిన వేసుకున్న రచయితల
కథలుగా తోస్తాయి. వస్తు వైవిధ్యం
చూపిస్తూ భూస్వాముల, పెత్తందార్ల
దోషిక్కి గురవుతున్న కథలు,

ఆధునిక పటీ రంగానికి చెందిన
కథలు, ప్రీ పురుష సంబంధాల కథ,
యువత మత్తుపదార్థాల వైపు మళ్ళి
భవిష్యత్తును

పాడు చేసుకుంటున్న ఆధునిక విషమ
స్థితికి చెందిన కథ, ఒకనాడు మతబేధాలు
మరచి అందరం అన్ని పండుగలను
సయోధ్యతో చేసుకుని కలిసి ఆనందాలను
పంచుకునేవాళ్ళం. ఇవ్వాళ మతాన్ని
రాజకీయ ఆయుధంగా వాడుకుంటున్న
దోరణిని ప్రతిబింబించే కథ, సమాజంలో

నిడిని కోసం వెలితి పడలేదు. మరీ
చిన్నగా కాక, సుదీర్ఘంగాను లేక సమంగా
ఉన్నాయి. కొన్ని కథా వస్తువులు చర్చ
జరగాల్సిన అవసరాన్ని తెలుపుతాయి.

ఇందులో.. తమ్ముర రాధిక- కొత్త
దొరలు, డా. వెల్లండి శ్రీధర్ - అంగడి,
కాలువ మల్లయ్-కుక్క సద్గి, తాయమ్మ
కరుణ- ఏం జరిగింది? కిరణ్ చర్ల-
ఆమె పేరు హంపి, అప్పర్ - ఐ, చందు
తులసి- తక్కెడ, చిత్తలూరి
సత్యనారాయణ- గోధుమ రంగుపాము,
కొట్టం రామకృష్ణరెడ్డి- చెల్లని మొహం,
మన్ ప్రీతం కేటీ, పెద్దింటి అశోక్
కుమార్- దూరం, జాలిగామ భాను
ప్రసాద్ గౌడ్- మోకు దెబ్బ, గాదె
వెంకటేం అర్థాన్ అన్ టుచ్చబిలటీ.. కథలు
ఉన్నాయి. ఒక సంవత్సరకాలంలో దిన,
వార, మాస, ఆన్లైన్ పత్రికల నుండి
సుమారు వెయ్యి తెలుగు కథలు
వస్తున్నాయి అనుకుంటే అందులో 13
కథలకు మాత్రమే ఇందులో చోటు
కల్పించడం కొంత వివాదాలకు దారి తీసే
అవకాశాన్ని ఇస్తున్నది. మరి కొన్ని ఆర్థిక
వనరులను సమకూర్చుకుని కనీసం 20
కథలతో సంపుటాలు వెలువరించడం
అవసరం అనిపిస్తుంది.

దేవ గన్నెర
దేవ కిస్సెర
పూల చుట్టుపై
పూల ప్రేమికులు
పూజ కొరకు
అర్పన ప్రియులు
భామలు భావలు
పూల భ్రమరాలు
ప్రకృతి పూజారులు

కుసుమ పరాగం

రేడియో, 92915 27757

త్యగం

అమృతనం మరోసారి గుర్తు చేసిన కథ....

మన్మే ఏలియా
94904 34909

Rమణి కూతురు అమూల్య పెళ్లి చూపులకు వస్తున్నారని తెల్పి అప్పార్ట్ మెంట్ స్పాస్టెలీ కమిటీ పెద్దలను పిల్చుకొంది. అప్పటికే అమ్మాయి పెళ్లిడు దాటింది.

స్పాస్టెలీ కుర్బీలీ కూర్చున్న వారికి టీ అందించింది అమూల్య.

అబ్బాయికి అమ్మాయి, అమ్మాయికి అబ్బాయి నచ్చారు. అందరికి ముక్కు మూతి నచ్చింది. ఇక అసలు విషయం ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు.

రమణి తరపువాళ్లు నోరు మెదపడం లేదు. వీరందరికి రమణి ఆధిక ఫీతి, పరిష్కారి బాగా తెల్పు. ఒకరి మొళ్లాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. నిశబ్దం ఆవరించింది. అందరు రమణిని ప్రశ్నిస్తున్నట్టు చూసున్నారు. ఇవ్వాళ రేపు పెంచ్చిల్లి చేసుడంటే మాటలా? లక్ష్మిలీ వ్యవహోరం.

ఎలా మొదలు పెట్టాలి... ఎవరు పెట్టాలి? అందరు ఆలోచించు కుంటున్నారు.

★ ★ ★

రమణి ఇరవై ఐదు ఏండ్ల కిందట ప్రేమ పెళ్లి చేసుకుంది. ఆనాడు అది ఒక సంచలనం. సమాజాన్ని, కుల కట్టు బాటుని, ధిక్కరించిన ఛైర్యం ఆమెది. సమర్థించే వాల్ఫీ లేరు. పైగా అందరూ తిట్టేవాళ్లే. ఇప్పటికి దాని ప్రభావం

కనబడుతుంది. తల్లిగారి తరపువారు దూరమయ్యారు. అత్తగారి తరపువాళ్లు పట్టించుకోవడం లేదు. కొత్తలో ఏ లోటు ఉన్నట్టు అనిపించలేదు. రాను రాను ఏదో వెలితి కనిపిస్తుంది.

కులాంతర విహాం చేసుకోడానికి పెద్ద యుద్ధమే చేసింది. తన ప్రేమను గలిపించింది. రమణి పెళ్లికంటే ముందే రెవిన్యూ ఆఫీసులో జానియర్ అసిస్టెంట్ గా ఉండ్యోగం చేస్తుపుంది.

భర్త బాలరాజ్ అందగాడు కాని నిరుద్యోగి. చదువు అంతగా అబ్బలేదు. ప్రైవెటు కంపెనీలో ఉండ్యోగం చేస్తుండే వాడు. రమణికి అవమానంగా తోచేది. భర్తను చదివించాలనుకుంది.

అంబేచ్చర్ ఓపెన్ యూనివర్సిటీలో డిగ్రీలో చేర్చించింది. మూడేండ్ల డిగ్రీ పదేండ్లు పట్టింది.

★ ★ ★

బాలరాజ్ పాకెట్ మని, ఇంటి ఖర్చులు పోను మిగిలేది శాన్యం. అనుకోని ఖర్చులు వస్తే అప్పుల తిప్పులు తప్పవు.

భర్తచేత ఎన్నో ఉండ్యోగాలకు పరీక్షలు రాయించింది. దురదృష్టం వెంటాడుతూనే వుంది. కానీ బాల్రాజుకు మాత్రమేమీ రంధ్ర లేదు. సమయానికి అన్ని సమకుర్తున్నాయి. ఐదు సంవత్సరాలు పోయిగా గడిచిపోయింది. మెల్లమెల్లగా దోస్తులు పెరుగుతున్నారు. ఇంటికి

ఆలస్యంగా రావడం. దోస్తులు బలవంతం చేపే కాదనలేక కొంచెం తాగడం. ఇంటికి రాగానే ఇదే ఆఖరు ఇంకెప్పుడు తాగనని చెప్పడం అలవాటుగా మారింది.

దినమంతా ఏ చెరువు గట్టు మీదనో మామిడి చెట్లకిందనో పేకాట ఆడడడం రోజువారీ చర్య అయ్యంది.

ఎన్ని రోజులు దోస్తులు తాగిపిస్తారు. అప్పుడప్పుడు బాలరాజ్ తాగిపియ్యడం తప్పడం లేదు.

కొత్తకొత్త అలవాట్లు రోజురోజుకు పెరుగుతూనే వున్నాయి. రమణి నెల తప్పింది. రమణికి దవాఖాన ఖర్చులు మొదలైనాయి. రమణికి ప్రశపం కష్టమయ్యంది. ఆపరేషన్ చేసారు. అమ్మాయి పుట్టింది. ఇదో అదనపు ఖర్చు.

బాలింతను చూసుకోవడానికి ఎవరు లేరు. ఎవరు ఇంటివాళ్లు రారు. ఒక ముసలి విధవరాల్ని తెచ్చిపెట్టుకున్నారు. ఇంకో ఖర్చు పెరిగింది. ప్రసూతి సెలవు మీరున్నది.

బాలరాజ్ సంపాదించకపోగా వ్యసనాలు భరించాల్సి వస్తుంది. సరిపోన పుడు అప్పులు చేయడం మొదలు పెట్టాడు. మధ్య మధ్య మాటా మాట నడుస్తుంది. బాలరాజ్ ముదిరిపోయిందు వ్యసనాలతో. డబ్బులకోసం చెయ్యి చేసుకునే దాక వచ్చింది.

చెప్పుకోవడానికి ఎవరు లేరు.

వొనంగా రోదిస్తూ ఖర్చును నిందిస్తూ కాలం వెల్లదీస్తోంది. భర్తను ఉద్దేశం చేయమన్నప్పుడల్లా నువ్వు మానేస్తే నేను చేస్తానని బ్లూకు మెయిల్ చేస్తున్నాడు.

చూస్తుండగానే రెండేళ్ళు గడచిపోయాయి. కొడుకు పుట్టిందు. రమణికి సీనియర్ అసిస్టాంట్ ప్రమోషన్ రావడంతో వేరే ఊరికి బదిలీ అయ్యంది. అమ్మాయిని దగ్గరలోని పై స్నాల్స్ చేర్చించింది. బాల్రాజ్ రాజాలాగ పని పాటా లేకుండా జల్సాలు చేస్తున్నాడు. రమణి ఏటియం కార్బూ ఉంచుకున్నాడు. రమణియే అతనిని డబ్బులు అడుక్కొవాలి. ఏమన్నంటే రమణి ఏపు మోత మోగుద్ది.

పిల్లలు పెద్దగపుతున్నారు. చదువు లకు, సరదాలకు ఖర్చులు ఒక్కదాని సంపాదన సరిపోవడం లేదు. వచ్చిన జీతం వచ్చినట్టే కరిగిపోతుంది. నయ పైసా వెనుకేసుకుంది లేదు. తలరాతను తిట్టుకుంటూ చేసేదేమీ లేక నీరసించి పోయింది.

★ ★ ★

“అపార్ట్మెంట్ స్టోరీ సెక్రటరీ ఏమంటావు?” అంటూ బాలరాజ్ పై తిరిగి అడిగింపు. చెప్పండి ఎంత ఇద్దామనుకుంటున్నారు.

బాల్రాజ్ ముసి ముసిగా నవ్వుతూ... “రమణికి తెల్పు” అన్నాడు. రమణి తల కిందికిసుకొని ఆలోచిస్తుంది. “సరే ఎంతిమృంటారో అడగండి” అంది.

సెక్రటరీ వరుసలు కల్పుతూ “బావ గారు! చెప్పండి. మీరు ఏమి కోరుకుం టున్నారో ?” అని అన్నాడు.

“ఆ... తమరికి తెలియనిదేముంది. మా వాడు సాష్టోవర్ ఇంజనీర్. ఒక్కడే కొడుకు. మేము రిటైర్ అయ్యాం. సాంత ఇల్లుంది. దాన్ని బట్టి మీరేమి ఇయ్యాలను కుంటున్నారో చెప్పండి” ఎదురు జవాబు అన్నాడు అబ్బాయి తండ్రి.

“మీరు ఏదో ఒక ఫిగర్ చెపితే మేము తూగగలమాలేదో తెలుస్తుంది కదా.”

“మాకు అమ్మాయి నచ్చింది కాబట్టి పదిహేను లక్షలకు తగ్గకుండా చూడండి” అది విన్నవారికి ఇది జరిగేది కాదని

పించింది.

అమ్మాయి తల్లి ఒక్కదాని సంపాదన మీద నడుస్తుంది సంసారం. ఇంకో మాట చెప్పండి. అంత మాతోని కాదు అబ్బాయి తండ్రి భార్య, బందువులవైపు చూసి కొన్ని క్షణాల తర్వాత “పదిహేను కాదు గాని పన్నెండు కాదనకండి. సమ్మతమైతే చెప్పండి”. సమాధానం కోసం ఎదురు చూపులు.

రమణి దీర్ఘాలోచనలో మునిగింది. బాల్రాజ్ తనకేమి పట్టనట్టు కూర్చున్నాడు.

“నీకేమన్నా పిచ్చి

పట్టిందా? వెసుక ముందు అలోచించుకోపద్దా? పటిలక్షులు ఎక్కడినుండి తెస్తాపు? మాట నిలబెట్టు కోకపాతే... అమ్మాయి పెళ్ళ మధ్యలో ఆగిపాతే?” కోపంతో కండ్లు పెద్దవిచేసి నోరంతా తెలచి అలచాడు భర్త. “నారు పశినినోడు నీరు పోస్తాపు” తలకూడా ఎత్తకుండా అంది. ఎవరి తల రాతలు ఎట్లూ రాసుంటే అట్లవుతటి” అంటూ బెడ్ రూంలోకి వెళ్ళ పదుకొంది.

ర్మ నీ తెల్లని ఖద్దరు చొక్కాలు,

ఇంకొన్ని గాంధీ టోపీలు వింటూ

పొగడ్తుల పెశారులో పుప్పంగిపోతుంటారు

మోహనరాగంలో పన్నెచిన్నెలు పోతుంటారు గానీ-

చిమ్మచీకటి ముసురుకున్న

అశక్తుల కన్నీళ్ళు మొద్దబారి

నిట్టుర్జుడం గమనించరు.

కీర్తికాండ, రాజ్యకాండ, అధికారభోగం-

ఏదైతేనేరం అన్ని కలగలిసి

కొనడొపిరితో చిరుదివ్యేలు

డౌగిసలాడుతుంటాయి.

నీ కొలమానాలకు అందని

ఆ పరమ పేదరికపు వాసనను

పసిగట్టలేని గాంభీర్యాలు.

ఇప్పుడు

నా కళ్ళలోంచి మంచుముత్యాల్లా

అవిరిపొగలు కురుస్తున్నాయి -

ఈ గర్భకుహరంలోనే

కవిత్య పాదాలొతున్న వేవేల ఆలోచనలు

ఉద్దితక్కల నీడల్చి తరుముతున్నాయి

చీకట్లు ముసిరిన బడుగుగుండెల్లో

చూపుడువేళ్ళు వెలుగుతున్నాయి

ఉమ్మేగపూరిత మనస్పందనలతో

కొత్తపొద్దుకు దండం పెడుతున్నాయి.

ఇప్పుడు

దళితగోళాన్ని సృష్టించి

బాలసూర్యాళ్ళు మొలుస్తున్నారు.

గుండెలపై రాజ్యాంగశ్యాసను మోసుకుంటూ

నల్లోటేసుకొని

బతుకుల్లోకి కొత్తదారులు పరుస్తున్నారు.

కొత్త ఉదయాల్కి

కవి కొమ్మహరపు, 89 85 43 55 15

పచ్చకి

మానవ సంబంధాల మాధుర్యం నిషగ్గంగా
చిత్రించిన కథ...

గడ్డం సతీష్
99590 59041

అయటి మూనింది. నల్లటి మబ్బులతో మొగులు మొత్తం శిమ్మ శిక్కట్టింది. గొంతెండిపోయిన భూతల్లి నీటిసుక్క కోసం గోసగోసోల సూత్రంది. ఎపుసందారులు నొసలుకు చేతిమట్ట అడ్డంపెట్టి మొగులు దిక్కు సూడవట్టి వారం దాటింది. ఇన్నిరోజులకు కొద్దిగంత మొగులు నల్లగయ్యేసరికి పోయిన పానం లేసచ్చినట్టయింది ఒక్కొక్కలికి.

★ ★ ★

మల్లయ్య కాలంజేసి సరిగ్గా మూడు దినాల్సింది. “అవ్వల్లో.. ఏ డొకోరి, పోయ నోడు లేసత్తడా? వాడేమన్న పసివోరడా, ఎప్పుడో భామి పుట్టినప్పుడు పుట్టిందు. సూడాల్చినయన్ని జాసిండు. చేయాల్చి నయన్ని జేసిండు, ఇంతకుమించి శుంకేం గావాలె? ఓదిక్క రాత్రంత ఇసిరిసిరి సంపి, ఎగిలివారంగేనే గెరువిచ్చింది వాన. లెప్పురి, లెప్పురి జెప్పున కాట్టుం కాడికి పాయీరావాలె, మల్ల వానందుకునే అందాద గొడ్డున్నది..” తిరుగువారం దాటింది మక్కిత్తులేసి. ఒక డల్లు వాన వడంగేనే మక్కసేను సుట్టే తిరుగుతుంది రాజయ్య పానం. ఆయుల్లటి వాన కన్న మక్కలు మొలకెత్తినయో లేదో, మొలకెత్త నయేమన్నంటే కాలి బోటనేలుతోని పెకిలిచి సూడాలె అని మనుసులను కుంటున్నడు రాజయ్య.

“అరేయ్ భామా.. సువ్వ లైఱా...

పరిచయం.....

ఇటీవల విదుదలైన బలగం సినిమా చిద్రమైపోతున్న మానవ సంబంధాలను చిత్రించి తెలంగాణ గ్రామీణ వాతావరణం కళ్ళ ముందు ఉంచింది. విష్టత ప్రజాదరణ పోందుతున్న ఈ చిత్రం కథకు మూలాంశం గడ్డం సతీష్ అనే ప్రముఖ కథా రచయిత రాపిన కథ అని సామాజిక మధ్యమాలలో బలంగా చర్చ మొదలైంది. ఈ నేపథ్యంలో 2014 నవంబర్ 14 నాటి నమస్క్రితేలంగాణాలో ప్రమరితమైన ఈ కథ మరొకపారి పాతకుల కోసం.

వాల్లట్లనే ఏడ్పుకుంట ఉంటరు. వాన పాడుగాను మల్ల వడేటట్టే ఉన్నది. పద్మమ మక్కలున్నెలు, గ్యాస్ నూనె, ఇన్ని ఏరు గుస్సెలు అన్ని కలిపి ఒక బేసిన్ తట్టల ఎయ్యారి. ఇగ మసలోడు ఏమేం భామ కొద్ది తింటుండనో అన్ని ఒక తట్టలేసి ఒగల్లెక ఒగలు వాగడకు నడువురి. ఒక్కపారి ఇంటిమొకాన పాయ్యత్త” అన్నడు రాజయ్య.

“అవ్వ పొద్దుగూకేసరికి ఇంత చింతపండు నావెట్టుంచె, ఇన్ని గుర్జైపిల్లలైత్త..”

“ఓ పోడా.. గీ సుట్టు ముట్టుడుల శాపలెందుకురా, ఎవడన్న జాత్తె నవ్వనోడల్ల నవ్వుతడు”.

“నీ అవ్వ.. ఆయుల్ ఇసిరిసిరి సంపేన వానకు శెర్ల శాపలన్ని శెంగలిత్తయె. తిరిగి తిరిగి నెరివడి ఉట్టిగనే చేతికి శిక్కతయ్.”

“చెర్లకు కొత్త నీరొచ్చిందిరా, ఇంకా

మైసవ్వ తల్లికి యాటనన్న దెంపలె. వద్ద బిడ్డ చెరువు మొకాన వోకురా, అటువోతె మైసమ్మ మింగుతదిరా.”

“పైసమ్మ లేద్, పోచమ్మ లేద్. ఎటూ జేసి ఇయ్యాల్ శెర్లకు పోవాలె, గుర్జై పిల్లలైవాలె.” అనుకుంటూ గడపదాటిందు రాజు గాడు. రాజుగాడిప్పుడు నాల్డో తరగతి పుస్తకాలు సదువుతున్నడు.

“ఏన్నన్నవోర.. నీ దినాల్ గాను, నీ వారాల్ గాను, నిన్న మైసమ్మ మింగా, నీ మొల్లారం దెంప. నేన్నేష్టే నుప్పింటవా” అని కోసంగా తిడుతున్నది దేవవ్య.

“ఏందే పొద్దుగాల్ పొద్దుగాల్ నోరు లగాంచి లేత్తుంది. ఎట్ల వడ్కె అట్లనే తిడుతున్నవ్ పోరన్ని”. భుజాన ఉన్న తువ్వాల మూలకున్న బల్లమీదికి ఇసిరికొట్టి గోలెంలున్న నీళ్ళతోని కాళ్ళ కడుక్కుంటున్నడు రాజయ్య, అగో ఇప్పటిదాన్న లేకపాయే గీ మనిషి ఎప్పుడచే అనుకుంట కడప మొకాన

సూసింది దేవవ్య. రాజయ్య కనవడంగానే.. “ఆయల్ల కుండాపోత నోసింది దాన. ఆ మక్కళేనుకాడికి పొయిన్న అద్దం, మక్కుందో పోయిందోనన్న సోయుందా నీకేమన్న. ఓ.. ఎగిలివారంగానే లేసురికినవ ఓటల్ కాడికి ఎత్తిపాయె, పడిపాయె అన్నట్టు” దేవవ్య తిట్ల దండకం రాజయ్య మీదికి మరింది.

“ఇగో బర్లుడు బంజేత్తవా, లేదా?” దేవవ్యను జాసుకుంట గుడ్లుర్చిందు రాజయ్య. “కొంక వట్టుకొని నవ్ కట్ట మీదికిల్లి సేనుకాడికి నడువ్. నేను సిన్నాయిన కాట్టుం కాడికి వొయి పచ్చికి వెట్టి ఆనంగల అటే అస్తా” అని దేవవ్యకు సెప్పిందు రాజయ్య.

“అ.. మా అస్తవ్ తియ్, నిన్న రాలేదా, మొన్న రాలేదా, ఇయ్లాళ్ల గూడ్లాష్వ్. నీ అచ్చుడుకగ్గిదల్ల. జేసేజేసీ నా రెక్కులన్ని దగ్గరవడ్డయ్. నువ్వు ఇయ్లాల గిట్ల రాలేదన్కొ పెద్దలచిన్న నల్గేర రమ్మున్నది. ఇగ గా నల్గేరేనే వోత. నువ్వు, నీ మక్కుసేను గంగల గల్గునీ, గోదాళ్ల గల్గునీ..” అంటూ రాజయ్య దిక్కు నాల్గు మరైసింది దేవవ్.

దేవా.. నోర్చుయ్యె, నీ అచ్చుడు పాడుగాను. మా ఆత్మగాని ఊకే ఒప్పరే. ఒల్రి, ఒల్రి నోరు బొంగురు వోతలేదే నీకు” దేవవ్యేమా అగ్గిమీద గుగ్గిలపైతంది. రాజయ్యనేమా ముద్దుగ దేవా” అని ముచ్చుట జెప్పుకుంట బల్లమీదున్న తువ్వాల మల్ల బుజం మీదేసి శంకర్ బీడీ ముట్టించి బయటవడ్డడు.

అగో ఇదేందిరో.. ఓ దిక్కు ముల్లేమో ఏడు మీద గూసుంది, మీరేమో నడీవాకెట్ల గూసున్నరు. నడువురి, నడువురి పాస్డు వోతున్నది” అంటూ వాడకట్టు మొత్తం ఇనవడేటట్టు కేకేసిందు రాజయ్య. మల్లయ్య పాలోల్లందరూ గుంపుగా ఒక్కచోట జేరిరు.

తల్లికి తొల్చారు కొడుకెట్లనో మాకు నువ్వట్ల. నువ్వు లేంది మేమెట్ల వోతం” అని గుంపులకెల్లి ఎవ్వలో సిన్నగన్నరు.

ఓ... మా సింగారమే తియ్” అంటూ మల్ల కీసలకెల్లి శంకర్ బీడీ తిసి

ముట్టిచ్చిండు రాజయ్య.

అరేయ్ భూమా.. నువ్ ముందు నడువ్ రా” అని రాజయ్య అనంగానే తడిసిన బనీన్, లుంగీ గట్టుకొని ఎడమ భుజం మీద బేసిన్తట్ట వెట్టుకొని గజగజా అనుక్కంట ఇంట్లకెల్లి బయటికచ్చిండు భూమయ్య.

భూమయ్యను వట్టుకొని ముందు నడుస్తున్నడు రాజయ్య. వీళ్లెంబడి పాలోల్లు చీమల దారోలె నడుస్తున్నరు. వీళ్ల తోవ్ వాగ్డడకు సాగుతున్నది. ఓ పోడా.... మూడు రోతులు సక్కుటియు ఏరుకరాపోరా” అక్కడన్న రాజగానికి పష్టేప్పిందు రాజయ్య. ఏ తియ్యే రాజన్న మాసాల్ గని, గీ కాటికాడి పష్టేప్పావే గా పసివోరనికి..” పక్కనే ఉన్న రైన్మిల్ పసివొయా అప్పుడే అచ్చిన అదిరెడ్డి అక్కడక్కనే తిరిగి మూడు రోతులు సంపాయించిందు. రాజన్న... ఈం రోతులేడవెట్లాన్నే దీర్గాలు తీసుకుంట” రాజయ్యనడిగిందు అదిరెడ్డి.

ఇగో గిడా.. ఈ జపాన్చెట్లు ఒచ్చోరకు వెత్రా. గాడుపుదువారం అచ్చిన ఏంగాదు” అని రాజయ్య జెప్పంగానే జపాన్ చెట్లుకింద మూడు రోతులు మంచిగ పాందిచ్చిండు ఆదిరెడ్డి. మొగ్గోలేమో వాళ్ల పని వాళ్ల చేసుకుంటున్నరు. ఆడోల్లేమో అందరొక్కుడగ్గర మిరిచెట్ల కింద గూసోని ముచ్చుట వెట్టున్నరు.. ఓ బావ, జెల్లి గానియ్యిరి, జెల్లి గానియ్యిరి” వరుసకు మర్రలయ్యేటామె ఆ గుంపులకెల్లి రాజయ్యను ఎగిర్తవడ్డంది.

ఇంటికిడ అన్ని సాలత్ ఉంటే అండినట్లు గాదు, ఈడ అండుతే తెలుస్తుది బాదేందో” మర్రల్తోటి

పరాప్పుం ఆడుతున్నడు రాజయ్య.

అదిరెడ్డిని ఆ మిల్లు పక్కనున్న ఉన్న తెమ్మను. ఉన్నవోసి దాని మీద పాయి రాళ్ల పొందిస్తే మంచిగంటుకుంటది” తనకు దోసింది చెప్పింది రాజయ్యకు. ఇక్కడున్నేళ్లంత మల్లయ్యకు పాలోల్లు. సుట్టు ముట్టుడుతోని పది దినాలుండేటోళ్లు.

అరేయ్ భూమా... బేసిన్ తట్టలకెల్లి ఒక చిన్నగంజ దీస్గైని దాంటు పిరికడన్ని చియ్యం పాయ్రో’ అన్నడు రాజయ్య. చియ్యం కడిగి గంజా పాయ్య మీద వెట్టిందు భూమయ్య. ఇవ్వారకు పాయ్యటుంటదో తెల్పుది భూమయ్యకు. కని అగ్గివట్టినోడే గీ పాయ్య మీద అన్నం కూరండాలి. ఈ పాయ్యని గానీ, భూమయ్యను గానీ ఎవ్వలు ముట్టుకోవద్దు. సచిపోయినానె ఆత్మశాంతించాలంటే భూమయ్యనే వండి కాట్టుం కాడ తలాపుకు పిట్లల కోసం వెట్టాలి. ఇట్ల ఎనకటికెల్లి వీళ్ల పెద్దలు నడుస్తున్నరు. వాళ్లనుక వీళ్లు కూడా అదే తోవ్వన నడుస్తున్నరు. అలవాటు లేని పానం పాయ్యకాడ గూసునేసరికి కండ్లభ పాగసూరి సీళ్లు వలవల అడుస్తున్నయ్య భూమయ్యకు.

ఓ పిల్లగా, తప్పుతోని పాయ్యసురు, మంచిగ మండుతది” అని భూమయ్య వరుసకు వదినయ్యటామె జెప్పింది. తప్పుతోని పాయ్యసిరిందు భూమయ్య. పాగ బండైంది. పాయ్య కింద మంట వగేసుకుంట మండుతున్నది. అన్నం తుక్కతుక ఉడుకుతున్నది.

ఇక్కనే తోమ్మిది గొట్టపట్ల క్షేకిలి పాయ్యసరికి ఏ పదకొండైతదో, ఏ

పూ ల తోటలో తిరగడమంటే..

మనసు పులకించి పోవుటే కదా!

కాకిలగ్గమైలి పోతుండంటే..

నింగి సింగిడై మురియుటే కదా!!

మాయామర్గం తెలియని తనమే,

హోయిని పాందే అధ్యుత మార్గం!

పసిపిల్లలతో ఆడటమంటే..

వయసు వెనుతిరిగి వెట్టుటే కదా!!

నీటిన చల్లగ, నిప్పున వేడిగ మైత్రితో

మారు ద్రిమ్మరుల గుణం!

పూపరిమళాల దోస్తానంటే..

గాలి గంధమై వీచుటే కదా!!

ప్రపంచ జ్ఞానం పెంచును మోదం,

అగ దంతటన పెరుగును భేదం!

చుట్టు కిటీకీలు తెరవడమంటే..

గాలిని ధూళిని పిలుచుటే కదా!

చూడగ రోజొక మండే కాష్టం,

బతుకంటేనే మహా శ్కృశానం!

దేహపు దాహం తీరడమంటే..

అంతరంగాన కాలుటే కదా!

బతుకైపోయెను చీకటి చిత్రం,

కరిగిన కలగా మిగిలెను నేత్రం!

కంటిలో నీరు ఊరడడమంటే..

మనసులో జ్యూల రేగుటే కదా!!

కలలు దారిలో పరచిన పూలను,

నిజాలు ముఖ్యగ చాటింపేసెను!

కలలు కనడమూ నిపిధ్యమంటే..

బతుకు చావుగా మారుటే కదా!!

తన నప్పుల్లో వెన్నెల మిలమిల

తన మాటల్లో కాలువ గలగల!

ప్రేమ గుడ్డిదై పొవడమంటే నీవు

తానుగా బతుకుటే కదా!!

‘రాకుమార’ కన నొకరి విషాదం

కొందరి కేమో మహావినోదం!

విరహపు వీణను మీటడమంటే

గజలుగ గుండెను కోయుటే కదా!!

ఎండావాన - కాకిలగ్గం

మండిపల్లి రాజేంద్రమార్, 99496 99215

చిరంతనానందస్వామి తెలుగు రచయిత. అతను రాసిన “శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర”కు 1957లో కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు వచ్చింది. ఇతనికి పూర్వాశ్రమమున (బ్రహ్మచర్యాశ్రమున) మాధవ చైతన్యులనీ, సన్మాసాంతమున చిరంతనానందస్వామి అనే పేర్లు ఉన్నాయి. అతను తెలుగు సాహిత్యంలో గద్య రచనలో ప్రసిద్ధి చెందినవాడు. అతను రామకృష్ణుడు, వివేకానంద తత్త్వాలకు సంబంధించిన 20 పుస్తకాలను రచించాడు. అతని రచనలు సూక్ష్మమైన తాత్త్విక ఆలోచనల క్రైలతో విలాషణత కలిగి ఉంటాయి. శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి - 1వ భాగం (అనువాదం) ఈ మొదటి సంపుటి లేఖావళిలో వివిధ సందర్భాలలో 1888 ఫిబ్రవరి నుంచి 1894 వరకు పలువురికి రాసిన లేఖలలో కొన్నింటిని శ్రీ చిరంతనానంద

1957 సాహిత్య శిబిరం చిరంతనానంద సాహిత్య శిబిరం

వివేకానంద స్వార్థ వ్యాపకుడు...

చిరంతనానందస్వామి

చిరంతనానందస్వామి రాసిన “శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర”కు 1957లో కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు వచ్చింది. ఇతనికి పూర్వాశ్రమమున (బ్రహ్మచర్యాశ్రమున) మాధవ చైతన్యులనీ, సన్మాసాంతమున చిరంతనానందస్వామి అనే పేర్లు ఉన్నాయి. అతను తెలుగు సాహిత్యంలో గద్య రచనలో ప్రసిద్ధి చెందినవాడు.

స్వామి అనువదించగా శ్రీరామకృష్ణ మరం స్వయంగా ప్రమరించింది. శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి - 2వ భాగం (అనువాదం), శ్రీ రామకృష్ణ బోధమృతం, శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర, శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర, శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర మొదలైనవి ఆయన రచనలు.

వసుంధర

ఆత్మప్రేర్యం గలిగిన ఓ స్ట్రీ కథ...

వేణు నష్టత్తం
+1 (703) 861-8368

(గత సంచిక తరువాయి...)

డాక్టరు ఇంకా షాక్ లోనుండి తేరుకోలేదు. ఒకరి చేతిలో ఒకరి చేయి గట్టిగా బిగుసుకు పోయింది. ఎవరు ఎవరికీ దైర్యం చెప్పాలో ఇద్దరిలో ఎవరికీ అర్థం కావడం లేదు. ఒక రెండు మూడు నిమిషాలు షాక్ లో నుండి తేరుకోవడానికి వదిలేశారు డాక్టరు ఇద్దరూ.

“మీరు ఈ రిపోర్టులు అన్నీ మీకు తెలిసిన ఏ డాక్టర్ కయినా చూపించండి, లేదా కొన్ని టెస్టులు మళ్ళీ చేయించండి. కానీ మీరు వారం రోజుల్లో ట్రీట్మెంట్ స్టేర్ట్ చేయాలి.” ఎంత త్వరగా ట్రీట్మెంట్ స్టేర్ట్ చేసే అంత త్వరగా కాన్సర్ ప్రైవెట్ ని ఆపాచ్య. మా డాక్టరు బృందం మీకు ఎప్పుడూ సహాయం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటుంది” అని కాన్సర్ స్పెషలిస్టు చెప్పి ఆయన విజిటింగ్ కార్డు ఇచ్చాడు. కాన్సర్ స్పెషలిస్ట్ దైర్యం అయితే చెపుతున్నాడు కానీ మనసులో ఒకింత అసాకర్యంగానే ఉన్నాడు. ఇద్దరు డాక్టర్కే తెలిసిన నిజం ఏమంట అది అడ్డొన్న స్టేషన్ లో ఉన్న మెటాస్టోటిక్ లంగ్ కాన్సర్, ఇప్పుడు అది బ్రియిన్ కి చేరింది. అంటే ఒక అయిదారు నెలలకన్నా ఎక్కువ బ్రతుకలేదు. ఒక భయంకరమైన నిజాన్ని మనసులోనే దాచుకుని ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకుని విచారంగా వెళ్లి పోయారు డాక్టర్లు ఇద్దరూ.

డాక్టర్లు వెళ్లిన తర్వాత ఒక్కసారిగా నరేందర్లు పట్టుకుని బాపురుమంది వసుంధర. నరేందర్ వ్యుతిరీత్యా ఎన్నో ఇలాంటి వార్తలు వినడం, ఆక్రిడెంట్లలో చనిపోయిన వారిని పోటోలు తీయడంతో కొంత మొద్దు బారి పోయింది మనసు. కానీ మన వరకు వస్తే అది వేరేగా ఉంటుంది అన్నట్లు మనసులో మాత్రం చాలా దిగులుగా ఉంది. గుండె చాలా వేగిగా కొట్టుకుంటుంది. ఒక్కసారిగా జీవితం తలక్రిందులయ్యెనట్టు అనిపించింది. ఎన్నో జవాబు లేని ప్రశ్నలు మనస్సుని తోలుస్తుంటే కళ్ల ముందు అంతా శూన్యమే కనిపిస్తుంటే అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

★ ★ ★

డాక్టర్లు చెప్పినట్టు ఇతర డాక్టర్లల వద్ద కూడా కొన్ని పరీక్షలు చేయించుకున్నారు. అఫీసులో చీవ్ ఎడిటర్గారి రికమండేషన్ పై రిపోర్ట్ అన్నీ ఇంకొక ప్రముఖ డాక్టర్ పరిశీలనకు పంపారు. ఊరి నుండి తల్లి, తండ్రి, మిత్రులు వచ్చారు. ఒక వారం రోజుల్లో అన్న రిపోర్ట్ వచ్చాయి. అందరు డాక్టర్లు చెప్పింది ఒకటే “అడ్యోన్స్ స్టేషన్” కాన్సర్ బ్రియిన్కి పాకింది. ఎంత కష్టమడ్డ ఆరు నెలలకన్నా బ్రతికే చాన్సు లేదని రూఢి అయ్యంది. విషయం విన్న నరేందర్ తల్లి, తండ్రి కుప్ప కూలిపోయారు. మిత్రులు

ఒదార్పుతున్నారు.

ఇంటి ఓనర్ కూడా వచ్చి ఒదార్పాడు. ఇలాంటి సమయంలోనే గుండె నిబ్యారంతో మనులకోవాలి అని దైర్యం చెప్పాడు. కీమా తెరపే మొదలయింది. దేనినీ అంత ఈజీగా నమ్మని నరేందర్, చెట్ల మందులు, తాయిత్తులు, బాబాలను కూడా వదలకుండా ఎవరేమి చెప్పినా అన్నీ ప్రయత్నిస్తున్నాడు. బ్రతకాలనే ఆశ ఎలాంటి మనిషిని ఎలా మార్పుతుందో నరేందర్ ఒక చక్కటి ఉడాహారణ. చూస్తుండగా మూడు నెలలు తిరిగి పోయాయి. మానసికంగా, శారీరకంగా బాగా క్రుంగిపోయాడు నరేందర్. పైనాన్నియల్ ప్రైన్ కూడా బాగా క్రుంగ తీసినంది నరేందర్ ని.

కీమాతెరపే వల్ల జూట్లు రాలిపోయింది. వసుంధర మానసింగా చాలా క్రుంగి పోయింది. రోజు రోజుకీ ఆర్కి పరిస్థితి దిగజారిపోతుంది. కొందరు మిత్రులు, జర్నలిస్టు సంఘాలు ఇచ్చిన మొత్తంతో పూట గడుస్తుంది. తండ్రి కొంత భామి అమ్మి కొడుకు ట్రీట్మెంట్ కోసం డబ్బులు తెచ్చాడు. కీమాకి శరీరం సహకరిస్తేదు అని డాక్టర్లు చెప్పారు.

ఒకరోజు ఇంటి ఓనర్ వచ్చాడు. కొద్ది సేపు ఆరోగ్యం ఎలావుంది అని, ట్రీట్మెంట్ గురించి మాట్లాడాడు.

“ఈ సమయంలో ఇది చెప్పడం

కర్కో, కానో తెలియదు కానీ మా అల్లుడుకి ప్రాదరాబాద్ ట్రాన్స్‌ఫర్ అవుతుందట. వాళ్ళ ప్లాట్‌లో ఇల్లు కట్టుకునేంత వరకు ఇక్కడే ఉంటాము అంటున్నారు. ఈ ప్రోవ్‌న్ అయితే సరిపోతుందట. మాడవేతే అల్లుడు బిడ్డ - ఇక్కడేమో నీ పరిస్థితి ఇలా అయిపో యింది. ఒక రెండు నెలల ముందు అయినా చెప్పాల్సింది, కానీ అనుకోకుండా ట్రాన్స్‌ఫర్ ఆర్డర్ వచ్చేసరికి ఇల్లా చెప్పాల్సిస్తుంది, ఏమీ అనుకోవద్దు, వీలయినవంత తృగుగా వేరే ఇల్లు చూసుకోండి!” పోతూ పోతూ ఒక బాంబు పేల్చుడు ఇంటి బినర్. పర్సొకంగా ఇల్లు ఖాళీ చేయండి అని చెప్పుకనే చెప్పారు.

ఇలాంటి పరిస్థితి ఒకరోజు వస్తుందని ఎప్పుడో ఊహించాడు నరేందర్ తలండి. “కొడుకొ.. నేను ఆరోజు అడిగితే మా యింటాయని మంచోడు అంటిని. ఈ కష్టాలల్ల ఆవసరం ఉంటెనపోయం చెయ్యాల్సింది పోయి ఇప్పుడు ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యంటే ఎక్కడికి పోయేది?” విషయం విన్న తండ్రి నిష్టారంగా అన్నాడు.

నరేందర్ ఇప్పుడు ఏదీ ఆలోచించే పరిస్థితిలో లేడు. శరీరం కూడా లేవడానికి,

కూర్చోవడానికి సహకరించడం లేదు, విషయం విని కన్నిళ్ళు పెట్టుకోవడం తప్ప. పక్కనే ఆరోజు స్టాన్ పేపర్‌పై “కందికొండ మరణం సాహిత్య లోకానికి తీరని లోటు” పోట్టింగ్ షై నరేందర్ కళ్ళు పడ్డాయి. బాగువుప్పుడు పొటలు రాయించుకుని సక్కెన్ కొట్టిన నిర్మాతలవరూ అనారోగ్యంతో ఉన్న కందికొండ వైపు తిరిగి చూడలేదు. అటు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, మిత్రుల ఆర్థిక సహాయం లాంటిని కందికొండని రక్కించుకోలేక పోయాయి. సెలబ్రిటీ రైటర్, ఆయనే కాన్సర్టీ జయించనప్పుడు, ఎలాంటి గుర్తింపు లేని నేను ఎలా జయించగలను? రేపు నా భార్య, పిల్లల పరిస్థితి ఏమిటి? ఆలోచనలు ఒక్కశాం కూడా ఊహించనిప్పుడం లేదు. ఈ వాత్ర చదివి మరింత క్రుంగి పోయాడు నరేందర్.

ఏ పేసంటకీ అయినా ఛైర్యం, గుండె నిబ్బరమే మొదటి ఔషధం! అవే కోల్పోయినప్పుడు ఏ మందులు, ఏ డాక్టర్లు రక్కించలేవు. కరోనా కాలంలో ఎంతో మంది కరోనా వైరస్ కన్నా ఎక్కువగా ఊహించుకుని గుండె ఆగి ఈ లోకాన్ని వీడి పోయినవారే! నరేందర్

పరిస్థితి రోజురోజుకే విషమిస్తుంది. అన్నం తినడం కూడా చాల కష్టమవుతుంటే లిక్ష్మీడ్ ఫుడ్ ముక్కుకు అమర్చిన షైపు ద్వారా పంపుతున్నారు. ఆరు నెలలు అని చెప్పిన డాక్టర్లు, ట్రీట్మెంట్స్ మరికొంత ఆయమ్ షైపుగొచ్చు అన్నారు కానీ, ఇప్పుడు పరిస్థితి చూస్తే మృత్యుపు ఇంకా ముందుగానే నరేందర్తో కరచాలనం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్టు అనిపిస్తుంది.

“అమ్మా.. వసుంధర! ఎక్కడయినా దౌరికింది ఇల్లు? వచ్చే నెలలోనే ఇల్లు ఖాళీ చేస్తే బాగుంటుంది. అల్లుడు బిడ్డ వస్తున్నారు” కొంచెం వార్న్సింగ్ లాగ చెప్పాడు ఓంగరు. అటు ట్రీట్మెంట్లు, ఇటు తాయెత్తులతో తిరుగుతూ ఓంగర్ చెప్పిన మాటలు పూర్తిగా మరిచిపోయారు దంపతులిద్దరూ. షైకి మాత్రం ఏమీ తెలియని వీచిందా, ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉన్నామండ్ అని మర్యాదగా చెప్పింది వసుంధర.

ఇప్పడికిప్పుడు ప్రాదరాబాద్లో ఇల్లు అంటే ఎంత కష్టమో అనుభవిస్తే కానీ తెలియదు. పుండుషై కారం చల్లిసట్లు, ఇప్పుడు కొత్తగా ఇల్లు కష్టాలు. నరేందర్ మిత్రులతో పొటు, పిల్లలు కూడా వారి చదువును కొంత పక్కకు పెట్టి, అటు

“అమ్మా.. వసుంధర!

ఎక్కడయినా దౌరికింది ఇల్లు?
వచ్చే నెలలోనే ఇల్లు ఖాళీ చేస్తే
బాగుంటుంది. అల్లుడు జడ్డ
వస్తున్నారు” కొంచెం వార్లూంగ్
లాగ చెప్పాడు ఓంగరు. అటు
ట్రీట్మెంట్లు, ఇటు తాయెత్తులతో
తిరుగుతూ ఓంగర్ చెప్పిన
మాటలు పూర్తిగా
మరిచిపోయారు
దంపతులిద్దరూ. షైకి మాత్రం
ఏమీ తెలియనిండకుండా, ఆ
ప్రయత్నంలోనే ఉన్నామండ్ అని
మర్యాదగా చెప్పించి వసుంధర.

ఊపీరి - ఉచ్చాసం!!

క.వెన్. అనంతాచార్య, 94411 95765

అది ఎప్పుడూ

హిమాలయం మీది జెండా!

రెపరేపలాడటం దాని అజెండా

బంటరితనపు

జ్ఞాపకాల సెలయేటి

నురుగులో

నిలబడ్డ పాదంశి!

జతకట్టిన రోజు నుండి

తేనెటీగలా

మాటల్ని ప్రవిష్టుంది

బొట్టు బొట్టుతో

కొత్త ఊసులు నిర్మిస్తుంది!

మనెనప్పుడు

గతుకుల రోడ్డెలా?

పూలు విరిసిన

గులాబీ దారి కాలేదా?

దాని గుణాళితా

విలువల్ని కొలవడానికి

తూనికలు కొలతలు

ఎప్పుడూ కొత్తవే అవసరం

మనోమీటర్ రిడింగ్స్

గుండె ఇరుసుకు

అనులోమానుపాతంలోనే

వుంటుంది!

అయ్యా

ఈ అంతు చిక్కని మాయలో

ఎప్పుడూ గందరగోళమే

గాయాల సంతకాలే!

నీది అమాయకత్యం!

తల్లి కొంగు చాటున

వెచ్చగా పాదిగిన

చిన్నారి తత్యం!

రంగుల కలల మనో నేత్రం!

వయసు ముడుతల మీద

పావడ కట్టిన పట్టుపరికిటీ

నీ ఛాయ!

అన్నింటా శ్రీ పురుష

బేధాలే ఒక్క నీ ఇంట్లోనే

లింగ వివక్షత లేని

సమన్వయ ప్రపంచం!

తీగ మీద ఆరేసిన

గుడ్డలా

ప్రతి చిరుగాలికీ

చలించే లోలకమే!

గడియల్ని క్షణాలుగా మార్చి

నీ ఒళ్ళోబంది చేసే

వళీకరణ మంత్రం

అంతా పరతంత!

గాలికి ఆరిపోయే

దీపం కాదు

ఆగిపోయే ఊపీరికి

ఉచ్చాసంతో

జీవం ఉదేది మనసు!!

ఆధునిక ఉపకరణాలే

అకలికి మూలం...

జీవితం కవిత్వపంతం అని చెప్పున్న వ్యాసం...

శిరంశేట్టి కాంతారావు
98498 90322

ఈ కవి స్వామిరాజ్ గారు చదువుకున్నది ఎనిమిదవ తరగతి వరకే అయినా, జీవిత పారశాలలో అనుభవాలే గురువులుగా తనో నిరంతర విద్యార్థిగా మారిపోయారు. పుష్టక జ్ఞానంకన్నా అనుభవ జ్ఞానమే మిన్న అన్న పెద్దల మాటకు తనో ప్రత్యక్ష నిదర్శనంగా నిలిచారు. ఆ అనుభవ జ్ఞానానికితోడు, తెలుగు భాషపట్ల తనకున్న తృష్ణ ఎన్నటికీ తీరనిది. ఆ తృష్ణ ఫలితంగానే భాషమిద పట్టబిక్కింది. ఎంతవరకు చిక్కిందంటే సాహిత్య స్మృతినకూడా అలవోకగా చేయగలిగినంతదాకా.

కవి బమ్మేర పోతనామాత్యని అడుగు

జాడల్లో తన కులవృత్తిని విస్కరించకుండా దాని ఆసరాతోనే కుటుంబ పోషణ చూసుకుంటూ తన ముగ్గురు పిల్లల్ని చక్కగా పెద్ద చదువులు చదివించు కున్నారు. పెళ్ళిట్లు చేశారు. తన జీవితాను భవాల్లో నుండే వర్ధమాన సమాజ గమనాన్ని ప్రభావితం చేస్తున్న అనేక సమస్యలను కూలంకమంగా అర్థం చేసుకున్నారు. అర్థం చేసుకున్న వాటిని పచన కవితా రూపంలో సమాజం ముందుకు తీసుకొచ్చారు. అపసవ్య విధానాల నుండి తప్పుకోవాల్సిందిగా జనాలను పౌచ్ఛరిస్తున్నారు. అక్కరాలా కవి ధర్మాన్ని ఆచరిస్తున్నారు.

స్వామిరాజ్ గారి లాంటి శ్రామిక జీవన మూలాలనుండి వచ్చిన కవ్యలు. నిర్మయంగా, నిర్మాహమాటంగా తమ దృష్టికి వచ్చిన సమాజ రుగ్గుతలను అక్కరమనే ఆయుధంతో కాయకల్ప చికిత్సకు పూనుకుంటారు. ఒక కుటుంబిగా ఎన్న సమస్యలు ఎదురైనా, ఒక కవిగా మాత్రం స్వామిరాజ్ గారు తన ఎంచుకున్న మార్గం నుండి వైదోలగకుండా విష్టతంగా రాస్తున్నారు. అందుకాయన ఎంతో అభినందనీయుడు.

ఈ సంపుటిలో మొత్తం అరవై ఆరు కవితల్లోనూ వర్ధమాన సమాజాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న అనేక అంశాలను స్పృశించారు. కవితల్లోనూ వర్ధమాన సమాజాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న అనేక అంశాలను స్పృశించారు.

ఓరకే స్పృశించి వదిలి వేయకుండా చాలా సమస్యలకు తనదైన పద్ధతిలో పరిపూర్వించారు. ఇది నిజంగా ఉత్తమ కవి లక్షణాల్లో ఉత్తమమైన లక్షణం.

మచ్చుకు కొన్ని కవితలను, వాటిలోని సమస్యలను అవలోకించి చూస్తే...

“గుండ చెదిరిన గూడు” అన్న కవితలో...

“రెక్కలొచ్చిన గువ్వ పిల్లలు రిప్పున ఎగిరిపోతే

గుండ చెదిరిన గూడు దిగాలుగా “నీల్చింది” అంటారు కవి

ఇవ్వాళ్ళ దేశంలో అనేక కుటుంబాల్లోని పిల్లలంతా ముసలి తల్లిదండ్రుల్ని కాలానికి, కరెన్ని నోట్లకూ వదిలేసి పోవడంతో ఆ ఇండ్లన్నీ పాడుబడ్డ దేవాలయాల మాదిరిగాను, ఆ వ్యాప్తిలంతా గబ్బిలాల మాదిరిగా మిగిలిపోయిన దయనీయ స్థితి మనసున్న మనుషులను కలచివేస్తుంది. ఆ మొత్తం సమస్యను కళ్ళకు కట్టినట్టు కవితా మయంకా చూపించారు కవి స్వామి రాజ్.

“మర్గం” అనే కవితలో

“జ్ఞాగ్రత్త సుమా...!”

నేరం ఆకలిదికాదు

పల్లకిలో ఉండే ఆశలది” అంటారు.

ఒకప్పుడు నేరానికి కారణం ‘ఆకలి’ అనేవారు. కానీ ఇప్పటి వస్తుగత సమాజంలో నేరానికి కారణం ఆకలి

కాదు. అధునిక ఉపకరణాల వెంపర్లటే
అని తేల్చి చెప్పాడు కవి. అంటే
పరోక్షంగా ప్రపంచికరణ నేపథ్యంలో
ఇవ్వాల్సి మనిషి తిండికి, తీర్మానికన్నా
మాటకు ఎంతో ఖర్చు పెడుతున్నాడు.
అదే సెల్ ఫోన్. ఇప్పటి వరకు మానవ
సమాజాన్ని అతి తీవ్రంగా ప్రభావితం
చేసిన అనేక ఉపకరణాలను వెనక్కి
నెట్లోనేసింది. సెల్ ఫోన్ అది చేస్తున్న
విధ్యంసం చెప్పసలవి కానిది. అందుకే కవి
స్వామిరాజ్ గారు వర్తమాన మానవ
స్వభావాన్ని గొప్పగా వ్యక్తికరించారీ
కవితలో...

“కవితా సామ్రాజ్యం” అనుమర్తో

కవితలో... కవి తన కవితాయుధంతో
సమాజ భ్రష్టత్వాన్ని ఎంత బలంగా
తుత్సునీయులు చెద్దామని చూస్తే అది
అంతకు మించిన బలంతో ఆక్షోపన్ లా
విజ్యం భిస్తుండడంతో నిస్పుహకు లోషైన
కవి తన కవితా యుద్ధాన్ని ఇక నీ
అపసరం లేదు పొమ్మంటాడు. అయితే,
సమాజమనే యుద్ధ భూమిలో కవి
ప్రతీఘాత శక్తులతో తలపడేటప్పుడు
వియజం సిద్దించేంతవరకు పోరాడాలి తప్ప
క్షరం కాని అళ్కరాయుధాన్ని త్యజించా
లనుకోవడం కవి ప్రాధమిక లక్షణానికే
విరుద్ధం. కాలిబూడిదైపోయినా ప్రేమ
కోసం తిరిగి సజీవంగా లేచివచ్చే ఫినిక్

పక్కిలా కవి నిరంతరం సమాజహితం
కోసం మళ్ళీ మళ్ళీ పోరాటం చేస్తున్నే
వుండాలి. అయితే, ఎంత నిరాశకులోనైనా
చివరికి ఈకవి బూడిదైపోయిన కవిత్వాన్ని
భూమిలో కలిసి పోతే నిన్ను ఎరువుగా
వాడుకుంటానంటూ ఆశాపూ దృక్కథంతో
ముగిస్తాడు. ఇందులోని కవితలనీ వివిధ
పత్రికల్లో పరచురించబడినవే కావడం
ఎంతో ముదావహం. స్వామి రాజ్ గారి
కలం నుండి ముందు ముందు మరింతో
సామాజిక స్మృహతో నిండిన సాహితీ
సృజన జరగాలని పారకుల తరపున
ఆశిస్తున్నాను.

కలలకు సంకేత్తు

చినెష్, 73868 80655

కొన్నీ కలలు విరగబూస్తున్నాయి,
విరగబూసిన కలలు కొన్ని కనుమరుగవుతున్నాయి!
కనుమరుగయ్యే కలలు అన్నీ
దారిద్ర్యపు జీవితాలవే...

కొన్ని ఆశలు పుట్టుకొస్తున్నాయి,
పుట్టుకొచ్చిన ఆశలన్నీ కన్నీటిరూపంలో జారుతున్నాయి!
జారే ప్రతి కన్నీటి బొట్టు
పూరి గుడిసెలోని బీదబ్రతుకులవే...

కొన్ని కోరికలు చిగురిస్తున్నాయి,
చిగురించే ప్రతి కోరిక చిరిగిపోతుంది!
చిరిగిపోయే ఒక్క కోరిక
పేదరికానికి బంది అయిన భాదితుడివే...

ఒతుకు పుస్తకంలోంచి
జారిపడ్డ బ్లాక్ అండ్ వైట్ ఫోన్‌వాకటి
ముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని
గతాన్ని నెమరు వేసుకుంటుంది

అలలమీద కునుకు తీస్తున్న చంద్రున్ని
చెంపగిల్లి మాయమైన చెంపిల్ల మీద
వన్నెల కన్నెరిజేస్టుంది

తలలూపుతున్న పూలబామను
తర్జుమాచేయడంలో
తలమునకలైన తుమ్మెద
రాగాలాపనలో లీనమైపోతుంది

రంగు వెలిసిన సాయంత్రం
తరువుల అందాన్ని భరింపలేక
చెరువు అద్దాన్ని
బద్దలుకొట్టుకుంటుంది

లోయలోకి
పాకుతున్న నదిమీద
పడవలా తూగుతూ
ప్రయాణిస్తున్న పక్కి
కూనిరాగం పేనుకుంటుంది

ఫౌర్మేల్ పార్టీరోజు
“మాత్రదేవోభవ” సినిమా చూపించిన
క్లోవేట్స్ అకాల్యుతనానికి
కరీఫ్ కన్నీళ్ళను పిండుకుంటుంది

కాంచిట్ చౌరస్తా వద్ద
స్నేహపూస్తం చాచిన
చివరి ఆత్మియకరస్సర్ళ
నియాన్ కాంతుల్లో
వెశార్డింగ్లా వెలిగిపోతూనేవుంది

ఇరవైమూడేళ్ళ క్రితం
పురుఢుపోసుకున్నా
ఇప్పటికీ గడపదాటని
భగ్గుపైమికుడి కల
ఏడోరంగు దగ్గరే ఆగిపోతుంది

ఎగరాల్సిన రోజుకోసం
ఎన్నెన్నో శర్ట్ రాత్రుల్ని
కబళించిన కాలం కొమ్మకు
కలల పత్రం
ఇంకా రాలకుండా
వేలాడుతూనేవుంది

పత్ర శకలం

కొండి ముల్లారెడ్డి, 96521 99182

విశ్వాస్తులు ప్రారంభించిన విధానములు

నోబెల్ సాహిత్య పురస్కార గ్రహీతలు....

అమ్మార్ల యోసెఫ్ హెలేన్ సీజన్స్, నెల్లి సాచ్

1966

సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని అమ్మార్ల యోసెఫ్ అగ్నొన్ “యూదు ప్రజల జీవితంలోని మూలాంశాలతో అతని లోతైన లక్షణ కథన కళ కోసం” చేసిన కృషికి మరియు నెల్లి సాచ్ “అమె అద్భుతమైన లికిల్ మరియు నాటకీయ రచన కోసం” సంయుక్తంగా ప్రకటించింది.

అమ్మార్ల యోసెఫ్ అగ్నొన్ ప్రస్తుత ఉక్కెయినలోని బుజాస్ట్లో జనించాడు. 1907లో, అగ్నొన్ పాలస్ట్రీనాలోని జాపాకు వెళ్లారు. ఆరు సంవత్సరాల తరువాత, అతను జర్మనీకి వెళ్ళాడు. 1924 వరకు నివసించాడు, అగ్నిప్రమాదం తరువాత కుటుంబం పాలస్ట్రీనాకు తిరిగి వచ్చింది. ఆ అగ్నిప్రమాదం అతని మాన్యుల్చిష్టులు మరియు పుస్తక సేకరణను నాశనం చేసింది. ఈ బాధాకరమైన సంఘటన తన రచనలో అప్పుడప్పుడు ప్రస్తుతించబడింది.

ఆధునిక హైబ్రిడ్ కల్పన యొక్క ప్రధాన వ్యక్తులలో అమ్మార్ల యోసెఫ్ అగ్నొన్ ఒకరు. అతని రచనలు యూదు సంప్రదాయం మరియు భాష మరియు ఆధునిక ప్రపంచం యొక్క సంఘర్షణలో వ్యవహరిస్తాయి. అతను యుక్తవయసులో ఉన్నప్పుడు అతని మొదటి రచనలు ప్రచురించబడ్డాయి. కీర్తిని సంపాదించి పెట్టాయి. అతని అద్భుతమైన నవల హాఖ్యాసత్ కల్లు (1931) (ది క్రైడల్ కానోపీ). రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత, హోలోకాస్ట ప్రభావంతో, అగ్నొన్ ఇర్ ఉమెలోవొ (1973) ఎ సిటీ అండ్ ది

ఫుల్నెన్ దేర్ ఆఫ్ రాశడు. ఈ పుస్తకం జానపద కథలు, శ్రుతిపోసాలు మరియు అతని పుట్టిన పట్టణం బుకాజీను చిత్రికరించే చరిత్రల సమాపోరంగా అందరి మన్మంలను అందుకున్నది.

నెల్లి సాచ్ బెల్లిన్లో యూదు మూలాలు కలిగిన సంపన్న కుటుంబంలో జనించారు. ఆమె తండ్రి ప్రాక్షరీ యజమాని. నెల్లి సాచ్ ఆరోగ్యం సరిగా లేకపోవడంతో ఇంట్లోనే చదువుకున్నారు. ఆమె చిన్న వయస్సులోనే పెల్లా లాగర్లోవు రచనల పట్ల ఆకర్షితురాలైంది మరియు లాగెర్లాఫ్స్తో ఉత్తరం ద్వారా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు చేసింది. 1940లో నాజీ జర్మనీ నుండి స్వీడన్కు పారిపోవడానికి లాగెర్లోవు సాచ్ మరియు ఆమె తల్లికి సహాయం చేసాడు. నాజీ హింస సాచ్ మనస్సులో లోతైన మచ్చలను మిగిలింది మరియు ఆమె రచనను కూడా ప్రభావితం చేసింది. ఆమె మరణించే వరకు స్టోక్వెహామ్లో నివసించింది.

యూదు ప్రజల విధి 20వ శతాబ్దిలో చీకటి నీడను కలిగి ఉంది. ఇది నెల్లి సాచ్ సాహిత్య రచనలకు కూడా ఆధారం. నెల్లి సాచ్ తన కవిత్వానికి సంబంధించిన విషయాలను యూదుల విశ్వాసాలు మరియు ఆధ్యాత్మికత నుండి తీసుకుంటుంది. నెల్లి సాచ్ కవిత్వం పురాతన మత గ్రంథాల కవిత్వం నుండి ఆధునిక భాషలో ప్రతిధ్వనులను మిశితం చేస్తుంది. కవిత్వంతో పాటు, ఆమె కొన్ని నాటకాలు కూడా రాశింది.

జీవితమును

ప్రేమించుమన్నా..!

చీకటి తరువాత వెలుగును చూపిన కథ...

జ్ఞ. శాఖామల
99896 01113

రో త్రి సమయం. టీవీలో, సినిమాల్నోని కామెడీ సన్నివేశాల కార్యక్రమం జరుగుతోంది. ప్రియాంక సోఫాలో కూర్చుని టీవీ చూస్తోందే కానీ ఆమె మనసు దానిపై లేదు. మనసులోని ఆలోచనల తీవ్రత, బాధ ఆమె ముఖంపై ప్రతిషట్టిస్తున్నాయి.

అటుపక్కగా కుర్చీలో కూర్చున్న లక్ష్మీమ్ము టీవీలో బ్రిహ్మనందం డైలాగులకు గట్టిగా నవ్వుతూ ప్రియాంక వంక చూసింది. ఆమె చాలా సీరియస్ గా ఉంది. తన నవ్వు కూడా ఆమె ఏమాత్రం పట్టించుకున్నట్లు లేదు. అయ్యగారు, అమ్మగారు ఊరెళ్ళూ తనను ప్రియమ్మకు తోడుగా ఉండవని సెప్పి ఎళ్ళారు. అమ్మయిగారేంటి ఇలా ఉంది అనుకుంటూ ‘ప్రియమ్మా! చూస్తున్నారా, బమ్మనందం కామెడీ బలేగుంది’ అంది.. ఆమె మూడు మార్గాలన్నట్లుగా.

‘ఆ.. ఆ’ అంది ప్రియాంక తడ బడుతూ, రాని నవ్వును రప్పించే ప్రయత్నం చేస్తా..

అలా మరో పాపగంట గడిచింది. ప్రియాంక అలాగే నిశ్శబ్దంగా, సీరియస్ గా ఉండడంతో లక్ష్మీమ్మకు కూడా టీవీ కార్యక్రమం మీద ఆసక్తి తగ్గిపోయింది. ఏంచేయాలో తోచలేదు. అంతలో ప్రియాంక నిశ్శబ్దాన్ని చేదిస్తూ ‘లక్ష్మీమ్మా!

నాకు తలనొప్పిగా ఉంది. నువ్వు

ఇంకొంచెం సేపు చూస్తావా, నేను పడుకుంటాను’ అంది.
‘అయ్యా! తలనొప్పి అమ్మ.. మీరదోలాగుంటే ఏంటబ్బా అనుకుంటున్నాను. టైగర్ బామ్ రాయమంటారా?’ అడిగింది కంగారుగా లక్ష్మీమ్మ..
‘లేదు లేదు.. పడుకుంటే తగ్గిపోతుందిలే’ అంది ప్రియాంక.
‘సరేనమ్మా. టీవీ తీసేయండి. నాక్కూడా సూడాలని లేదు.. నేను ఇక్కడే పడుకుంటా.. ఏమన్నా కావాలంటే పిలవండమ్మా.. లేదంటే మీ గదిలోనే సాపేసుకుని పడుకోమన్నా పడుకుంటా’ అంది లక్ష్మీమ్మ.

‘లేదు లేదు. నువ్వు ఇక్కడే సోఫాలో పడుకో. ఏమన్నా అవసరమైతే పిలుస్తాలే’ అంటూ టీవీ ఆఫ్ చేసి, రిమోట్ అక్కడే వెట్టి, పక్కనే ఉన్న తన గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆమె వెళ్లిన వంకే చూస్తా లక్ష్మీమ్మ సోఫాలో నడుం వాల్యూంది.

ఇంతలో ప్రియాంక గదిలో మొబైల్ మోగింది. ప్రియ మాట్లాడుతోంది..
‘అమ్మగారు పోన్ చేసినట్లున్నారు’ అనుకుంది లక్ష్మీమ్మ.

‘ఆ..ఆ.. లక్ష్మీమ్మ వచ్చింది. అన్నం తినేశాను. పడుకుంటున్నా. అంతా ఓకే.. గుడ్ వైట్’ చెప్పింది.
ఆ తర్వాత మల్లీ నిశ్శబ్దం.

‘తను రోజంతా పనిచేసి అలిసి పోయింది. హాయిగా పడుకోవాలనుంది. కానీ ప్రియమ్మ బాధ్యత తనకప్పగించారు కదా. ప్రియమ్మ ఎప్పటిమాదిరి నవ్వుతా ఉంటే తనకు చింత ఉండకపోను. కానీ ఏదో తేడాగా ఉంది. పైగా తలనొప్పి అంటా ఉంది. ప్రియమ్మ ఏందుకట్టా ఉందో, పెద్దింటి బిడ్డకు దిగులెందుకో. అయ్యగారు బిల్లర్. డబ్బుకు కొదువ లేదు. ఒక్కతే కూతురు. అల్లారుముడ్డుగా చూసుకుంటారు. అయ్యగారు, అమ్మగారు పెళ్ళికని ఊరెళ్ళారు. పరీక్ష ఉంది, నేను రాను.. అంటోంది ప్రియ. నువ్వు ఇంచెం తోడు ఉండు. మేం రేపు రాత్రికల్లా వచ్చేస్తాం’ అన్నారు అమ్మగారు. పరీక్ష ఉంటే పడువుకోవాలి గాని ప్రియమ్మ ఈమాదిరి ఎందుకుందో, నింంగ తలనొప్పేనా? ఏరే ఏమైనా బాధపడుతోందా? ఆమాట నేనడిగితే భాగోదేమా, కోపముచ్చినా రావోచ్చు. అమ్మయిగారిని జాగర్తగ గమనించాల అనుకుంటోంది లక్ష్మీమ్మ.

గదిలో బెడ్ మీద పడుకున్న ప్రియాంక ఆలోచనలతో తల వేడెక్కి కణతలు నొక్కుకుంటోంది..

‘వంశీ ఎంతగా నటించాడు? రెండేళ్ల పరిచయంలో ఎన్నోసార్లు కలుసుకుని ఎన్నో విషయాలు కలబోసుకున్నారే. ఎప్పుడూ తనకో మేనత్త కూతురు ఉన్న

విషయమే చెపులేదు. 'ప్రియా! నేను ఎలాంటి అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలనుకున్నానో' సరిగ్గా ఆ లభ్యమాలన్ని ఉన్న అమ్మాయిని నువ్వు. అయామ్ వేరీ లక్ష్మి.. నాకు, నీ చూపు ఇష్టం, నీ నవ్వు ఇష్టం, నీ నడక ఇష్టం. ఒకటేమిటి, టోటల్ గా నువ్వంటే చెపులేనంత ఇష్టం. నీకోసం తాజ్ మహార్ కట్టలేనేమో కానీ నా హార్యమునే తాజ్ మహార్ మాత్రం నీకే అంకితం' అంటూ ఎన్నోన్ని తీయని ఊసులు చెప్పాడు! మాటలతో ఎంతగా మాయ చేశాడు! వంశి పాగడ్తులకు పడిపోయింది తను. సిగరెట్, మందు వంటి వ్యసనాలేటీ లేవు. ప్రేమ పేరుతో హద్దు మీరి ప్రవర్తించే వారంబే తనకు అసహయమని తొలినాళ్లలోనే ఏదో ఒక సందర్భంలో చెప్పింది తను. అంతేకాదు.. ఏమే, ఒరే అని పిలుచుకోవడాలు తనకు కంపరం అని చెప్పింది. వంశి, తన అభిప్రాయాలను గౌరవిస్తున్నానన్నాడు. అతి చుపు ఎప్పుడూ తీసుకోలేదు. మంచోడని మురిసిపోయింది. కానీ చివరికి మనసుతోనే అడుకునే వాడనుకోలేదు. చదువు పూర్తయి, వంశికి జాబ్ వచ్చి సెటిల్ అయితే అప్పుడు అమ్మా, నాన్నకు చెప్పి, పెళ్లికి ఒప్పించాలనుకుంది. కానీ పైనల్ ఇయల్లో వుండగానే ఇలా ప్లాక్ ఇచ్చాడు. మేనరికం ఉండన్న సంగతి ఎందుకు చెప్పాలేదు అంటే, తనకు మొదట ఆ ఉద్దేశం లేదని,

అందుకే ఆ విషయం చెపులేదని, కానీ ఇప్పుడు తనమీద అన్ని పైపులనుంచి ఒత్తుటి పెరిగిందని, పైగా అత్త కూతురు పెళ్లంటూ చేసుకుంటే బావనే చేసుకుంటానంటోందని.. ఈమధ్య మట్టాల పెళ్లిలో ఆమెని కలుసుకోవడం జరిగిందని.. ఎంతో అందంగా, చురుగ్గా.. సరదాగా ఉందని.. ఇప్పుడు తనంత తాను వలచానంటే వద్దనడానికి కారణాలేవీ కనిపించడం లేదని అన్నాడు.

'మరి ఇన్నాళ్ల నన్నెందుకు మభ్య పెట్టావు. నీ మాటలు నమ్మి, నీతోనే జీవితాన్ని ఊహించుకున్నాను. ఇప్పుడు నా పరిస్థితి ఏమిటి?' అని అడిగితే, 'కాలేజ్ లైఫ్ లో ఎన్నో అనుకుంటాం. అన్నీ అవుతాయా? లైట్ తీస్కో.. అయినా నువ్వు, నన్ను దగ్గరకు రానిచ్చిందేలేదు.. ఒట్టి మాటలకే ఇంత గొడవా? పైగా నాకిప్పుడు నువ్వంటే ఇంత్రిష్ట అనిపించడంలేదు. ఇది ప్రేమ కాదనిపోస్తోంది' అన్నాడు. ఇంటరెస్ట్ లేదన్నాక తనకింక మాట్లాడాలని పించలేదు. అతని మాట తీరు మారింది.. మనసు మారింది. ఇన్నాళ్ల మనోబంధానికి అర్థమేమిటి? ఒక్కసారిగా అగాధంలో పడ్డట్లుగా ఉంది. అమ్మా ఉంటే ఈంటా పాటికి ఎందుకలా ఉన్నావని యక్కప్రశ్నలు వేసేది. సమయానికి ఆ పెళ్లి ప్రోగ్రామ్ వచ్చింది. చదువుకోవాలని అబద్ధం చెప్పి తన ఇంట్లో ఉండి పోయింది. వంశి చెప్పినట్లుగా లైట్ తీస్కో

లేకపోతోంది. అతడి చుట్టూ అల్లుకున్న ఊహాలు, భవిష్యత్తు తెలియకుండానే పీకల్లోతు ప్రేమలో కూరుకపోయింది. కాలేజ్లో కూడా తమ ప్రేమ విషయం చాలామందికి తెలుసు. రేపటినుంచి.. మొన్నటదాకా వాడితో తిరిగిందిరోయ్.. వాడే హండిచ్చాడో, దీనికి మోజు తీరిపోయిందో: అని కామెంట్లు చేస్తే తను భరించగలదా? ప్రేమ చేసిన గాయానికి తోడు ఈ గాయాలు.. ఈ కారుకూతలు అమృనాస్సలదాకా వస్తే.. తను, వారిముందు నిలబడగలదా? దానికన్నా.. పైన అతివేగంగా గిరగిర తిరుగుతున్న ప్యాన్లాగే ఆమె బుర్రలో అలోచనలు అతివేగంగా.. ఆవేశంలో విచక్షణ కోల్పోయింది.. అమృ అప్పుడప్పుడూ వాడే నిర్దమాత్రలు గుర్తొచ్చాయి. లేచి అటుపైపుగా ఉన్న బెడ్ రూమ్లోకి విసవిసా నడిచింది. అలాగ్రాలోని నిద్రమాత్రల సీపా అందుకుని, తిరిగి తన గదికి నడిచింది.

పోల్చో నుంచే ఆమెను గమనిస్తున్న లక్ష్మీమ్మ గబుక్కున లేచి ప్రియాంక వెనుకే ఆమె గదిలోకి నడిచింది.

ఉలిక్కిపడ్డ ప్రియాంక ప్రశ్నరకంగా చూసింది.

'ఎంలేదమ్మా, నాకూడా నిద్ర రావడం లేదమ్మా. ఎందుకో ఎప్పుటెప్పుటి సంగతులో గుర్తుకొస్తున్నాయి. ఇంతవరకు నా బతుకు కతని ఎవరితోన్న చెప్పుకునేందుకు కూడా తీరిక లేకుండ పనితోనే సరిపోయింది. మనసంత బారంగుంది. నా కత చెప్పాను. ఇంటారా?' అడిగింది లక్ష్మీమ్మ.

ఆమె మాటలు వినగానే ప్రియాంక మనసులోని ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి. లక్ష్మీమ్మ కథ వినాలనిపించింది. చేతిలోని నిద్రమాత్రల సీపాను అప్రయత్నంగానే పెల్పలో పెట్టిసి, మంచం మీద దిండు కానుకుని కూర్చుని చెప్పు లక్ష్మీమ్మ నీకథ.. వింటాను' అంది.

లక్ష్మీమ్మ నేలమీదనే గోడకానుకుని కూర్చుంది.

'కురీలో కూర్చో లక్ష్మీమ్మ' అంది

గాని ఉరెట్లుకు సస్తే జనమనిచ్చిన బగమంతుడు కూడ మెచ్చడు. మాకంటే కష్టాలలో, రోగాలతో ఉన్నోళ్లు ఎందరో ఉన్నరని తెలుసు. ఆ లెక్కన మేం నయమేగదా అనుకుంట. పైన దేవుడు న్నాడు..అన్ని అయనే సూసుకుంటడు. మన పని మనం సేసుకుంటా బతికే యాల. అంతే' అంది.

ఆ క్షణంలో ప్రియాంకకు, లక్ష్మీమృగితాకారుడిలా అనిపించింది. ఆమె మాటలు అద్భుతంగా.. అభజర సత్యాలుగా తోచాయి. చదువుకోని లక్ష్మీమృగై ఎంత వివేకంతో ఉంది. జీవితాన్ని పదుగురు మెచ్చేలా ఎంత చక్కగా గడుపుతోంది! మరి తను.. అన్ని ఉండి, కేవలం ఓ చేదు అనుభవంతో.. [ప్రేమాసం]తో జీవితాన్ని తుంచేసుకోవాలనుకుంది. సమయానికి లక్ష్మీమృగై వచ్చి, తన కథ చెప్పి.. నా కట్టు తెరిపించింది. వంశి లేకపోతే ఇక జీవితమే లేదా? జీవితమంటే పెళ్లి ఒక్కటేనా? నో.. అయినా ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే.

ముందే అతనేమిటో తెలిసిపోయింది. పెళ్లి అయ్యాక అయితే తన పరిస్థితి ఫోరం అయ్యేది. ఊసరవెల్లి లాంటి వ్యక్తి కోసం బాధ పడటం కూడా దండగే. ఇప్పుడు తాను కొత్త లక్ష్మీలను ఏర్పరచుకుని నలుగురికి మేలైన తోప నడిచి అమ్మా, న్నాన్నలకు గర్యాకారణంగా నిలవాలి. సరికొత్త ఆలోచనతో ఆమె స్థిర నిర్ణయానికి పచ్చింది. దాంతో ఆమె ముఖంలోకి కొత్త వెలుగు, సంతోషం పచ్చి చేరాయి.

వెంటనే 'లక్ష్మీమృగై! మంచి టీ తాగుదాం. నేను టీ ఎంత బాగా చేస్తానో చూద్దుగాని. ఏమైనా నువ్వు చాలా గ్రేట్ లక్ష్మీమృగై' అంటూ లేచి, నిద్ర మాత్రల సీసాను యథాస్థానంలో ఉంచి, వంటింటి వైపు నడిచింది ప్రియాంక.

'గ్రేట్' అన్న మాటకు అర్థం తెలియకపోయినా ఆమె తనను బాగా మొచ్చుకున్నదని మాత్రం అర్థమయింది లక్ష్మీమృగుకు. ప్రియమృగో హస్తారు,

సంతోషం తీరిగిరావడం చూసి నిశ్చింతగా నిట్టుచ్చింది. ప్రియమృగై చేయబోయే పని తను పసిగట్టింది. అయితే ఆమెను నేరుగా అడ్డుకోడం కన్నా.. తెలివిగా ఆమె ఆలోచన మళ్లీంచడమే మంచిద నిపించింది. అందుకే తన కత చెప్పానంది. తన బతుకు కత ప్రియమృగైనా మేలుచేసింది.. అంతే చాలు..గండం గట్టిక్కింది. ఇప్పటికే కాదు, ఇంక ఎప్పటికీ అలాంటి ఆలోచన చేయదు' అనుకుంది లక్ష్మీమృగై.

'జీవన సాఫల్య అవార్డులు', జీవితానికో సార్ఫ్రకత కల్పించుకుంటున్న లక్ష్మీమృగై వంటి వారికి కూడా ఇవ్వాలి.. నాన్నకు చెప్పాలి అలాంటిది ఏమైనా చేయమని అనుకుంటా, టీ కప్పులతో హాల్డ్ కి నడిచింది ప్రియ.

'లక్ష్మీమృగై! ఇదిగో టీ' అని కప్పు అందించి.. 'ఫీర్స్' అంటూ కప్పాను తన కప్పును తాకించి సందడి చేస్తున్న ప్రియాంకను మురిపెంగా చూసింది లక్ష్మీమృగై.

రచయితలకు సూచనలు

- ✓ సమీక్ష కోసం పుస్తకాలు పంపేవారు విధిగా రెండు కాపీలు పంపాలి.
- ✓ పత్రిక కోసం రచనలు పంపించే వారు యునికోడ్లో ఉంటే ఓపెన్ ఐవెన్ ఐవెన్ మరియు పిడిఎఫ్లో మెయిల్ చేయండి.
- ✓ మా పత్రికకు రచనలు పంపినవారు ఇక్కడ అచ్చయాకనే ఫేన్ బుక్లో బ్లౌగ్లో పెట్టండి.
- ✓ ప్రతి రచనకు ఇది ఎక్కుడా ప్రచురణ కాలేదని, ఏ బ్లౌగ్లో పోస్ట్ చేయలేదని, ప్రచురణ ప్రసారం కోసం ఎవరికీ పంపి ఉండలేదని పోమీ పత్రం జత చేయండి.
- ✓ పత్రికలో ఒక కథ లేదా వ్యాసానికి నాలుగు పేజీలు మాత్రమే అవకాశం ఉంటుంది. ఈ లెక్కన పదమూడు వందల పదాలకు మించకుండా వ్యాసం, కథ పంపించండి.
- ✓ కవితలు 15 పాదాలకు మించకుండా పంపించండి.
- ✓ వ్యాసాలు, కథలు, కవితలు ఏమైనా పోస్ట్లో కూడా ఈ క్రింది చిరునామాకు లేదా ఇ-మెయిల్కు పంపవచ్చు.
- ✓ ప్రచురణకు స్వీకరించిన రచనల్ని పత్రికనుగుణంగా మార్చు చేసుకునే హక్కు సంపాదకవర్గం కలిగి ఉంటుంది.

తెలంగాణ జాగ్రత్త

పాశం అమృతరాం రెసిడెన్సీ, ఇ.నెం. 1-2-234/13/46/4, 3వ అంతస్థి, ఎన్.టి.ఐ.ఎస్. ప్రైంట్ డ్రింగ్ రోడ్ - 500 029. తెలంగాణ. E-mail : editor@thangedu.co.in

చదువుతున్న కొద్ది కవిత్వం

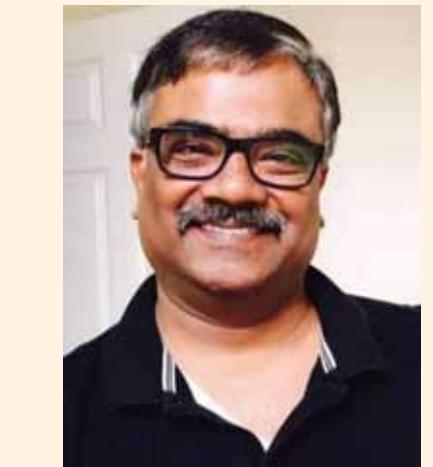
పారలు పారలుగా విచ్చుకోవాలి

- నారాయణస్వామి వెంకటయోగి

పరిణాతి ప్రయోగాత్మక ప్రస్తావం నారాయణస్వామితో
ముఖాముఖి...

ము

ఖాముఖి ప్రముఖుల సాహితీ అనుభవాలను, మనోగతాల్చి వ్యక్తపరస్థింది. నడిచొచ్చిన ప్రయోగ ముద్రలను, చింతనను పట్టి ఇస్తాయి. అనేక విషయాలను కాల సందర్భాలను అవగతం చేస్తాయి. అని సాహిత్య శోధన చేసే వారికి ఉపయుక్తమైనవి. అట్లాంటి ఒక విలువైన సందర్భం, తంగేడు పత్రిక కోసం నారాయణస్వామితో ముఖాముఖి. (ప్రముఖ కవి, విమర్శకుడు, ప్రగతిశీల భావాలు కలిగిన అధ్యయన శిల్పి, రచయిత, వక్తవ్యామి లోకానికి సుపరిచితులు నారాయణస్వామి పేరు చెప్పగానే కల్గోల కలల మేఘం, సందుక, వానాస్తురా, నడిసాచ్చిన తొప్ప, పదబంధం మొదలైన పరిణాత ప్రయోగాత్మక ప్రచురణలు స్ఫురిస్తాయి. ఉద్యోగార్థం స్వామి అమెరికాలో ఉంటున్నందున, ఇవాళ అంతర్యామి అయిన అంతర్జాలం మాధ్యమాల ద్వారా ముఖాముఖి నిర్వహించాను. ఎన్నో జ్ఞాపకాలు మోసుకుంటున్న ఆయన కంఠ ధ్వనిలో భావతీర్పతను దర్శించాను. నాలాంటి వాళ్లకు కవిత్వం, సామాజిక చైతన్యాన్ని రచనా మెళకువలను నేర్చిన గురువు. ఆయనతో ముఖాముఖి మన కోసం...

తల్లితండ్రులు, పుట్టి పెరిగిన ఉఁరు అనుబంధం నారాయణ స్వామిని రూపొందించిన తీరు చెప్పండి?

మా అమ్మ పుస్తు. బాపు లక్ష్మీ నరసరయ్య, నేను శైదర్భాబాద్ జజిలి ఖానాలో 1965 సంవత్సరం ఆగస్టు 12వ తేదీన రాష్ట్రపూర్వీమ రోజు పుట్టాను. సిద్ధిపేట పట్టణం మా నేటివ్ ఫ్లైవ్. మా బాపు వాళ్లు చిన్న గుండంవెల్లిలో ఉండే వారు. నేను పుట్టుక ముందే సిద్ధిపేట వచ్చేసారు. నాకు మూడు నెలలప్పుడు అమ్మ చనిపోయింది. అప్పుడు మా బాపు బీరశ్శే ట్రైనింగ్లో ఉన్నాడు. నాయనమ్మ తాత నన్ను పెంచి పెడ్డ చేశారు. బాపు మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోవలసి వచ్చింది. ఇప్పటి అమ్మ పేరు భారతమ్మ. మా తాత

ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో ఉండేవాడు. ఆయన మంచాన పడ్డపుడూ నాయనమ్మై చూసింది. నాన్న ప్రాంతి పంచితుడుగా ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో కొనసాగాడు, మా బాపుకు సాహిత్యమంటే చాలా ఆసక్తి. చిన్నప్పుడు ప్రతిరోజు సాయంత్రం పద్యాలు చెప్పేవాడు. ముకుందమాల, పోతన భాగవతం, నమ్రాళ్లారు గురించి, తీరుప్పాణి మొదలైనవి షైఫ్టు సంప్రదాయానికి సంబంధించిన కథలు పద్యాలు నేర్చాడు. సిద్ధిపేటలో నాసరూర్ ఏర్ చెరువు) వద్ద బాల్యం గడిచింది. నాటి స్నేహితులు తక్కువే. ఇంట్లోనే ఆడుకునే వాడిని. మాది శ్రామిక వాడ. దినం గడవడానికి వృత్తి పనులు చేసుకునే వాళ్లు చుట్టూ పెరిగాను. మరోపైపు

బీడీలు చేసే అక్కలు ఉండేవారు. ఈ వాతావరణం, ప్రతిరోజు సాయంత్రం మా బాపు చెప్పే సాహిత్య ప్రభావం నా సాంపీకరణలో తొలి ప్రధాన భాగం.

మీ విద్యాభ్యాసం ఎలా జరిగింది? సాహిత్య ప్రభావం ఎలాంటిది?

చిన్నప్పుడు భాతికంగా చాలా బలహీ నంగా ఉండేవాడిని. బాపు నాయనమ్మ నన్ను అపురూపంగా పెంచారు. ప్రాథమికంగా సూర్యులకు వెళ్లలేదు. బాపు ఐదో తరగతి దాకా ఇంట్లోనే చదువు నేర్చారు. మా బాపు దుబ్బాక, లచ్చిపేట మొదలైన ప్రాంతాలలో పనిచేశాడు. వారానికి ఒకసారి ఇంటికి వచ్చేవాడు. 1972-73లలో ఆరవ తరగతిలో చేర్చించాడు. అప్పటికి నాకు 8 ఏండ్లు.

అనేక జీవితాలకు ఆవాసం

“మరి చెట్టు” కథలు

పంపుర్ణాను ఆలోచనత్వకంగా చిత్రించిన కథలు...

డా॥ సిద్దెంకి యాగెరి
94412 44773

2 తుకు సంఘర్షణలు అతికినట్లుగా కథల్లో జీప్పించడం అంత సులువైన పనికాదు. లుష్మమవుతున్న ఆత్మియ తలను అక్షరీకరించడం తేలికైనదీకాదు. సంక్లిష్టమైన వ్యక్తికరణలను అలవోకగా అత్యంత సహజంగా తీర్చిదిద్దడం, పాత్రల మనస్తత్వాలు స్వభావోకంగా మలచడం కథకులు నున్నే ఏలియాకి దక్కుతుంది.

ఏలియా కథలు ఒకరకమైన కొత్తదనంతో కూడి ఉంటాయి. మను నవ్యత, కథనంలో ప్రత్యేక శైలి మిచ్చితమై ఉంటాయి. కథా వస్తువును ఎంచుకునే విధానంలోనే వినాశనట్టం, అభివృద్ధిలో నూతనోత్సాహం వారి సాంతం. ఏలియా కథా శైలిలో చదివించే గుణం, ఆకట్టుకునే స్వభావం ప్రధాన లక్షణం.

మనుముల మధ్య భౌతిక

ఆర్థిక సామాజిక అంతరాలున్న మాట నిజమే. సమాజంలో అన్నలైన శ్రీమంతుడు ఎవరు అనే ప్రశ్నతో ఎంది తత్త్వశాస్త్రం చదువు తున్న విద్యార్థికి ఒక సందేహం కలిగింది. ఇంట్లో తాతయ్య దంపతులడి పప్పి పూర్తి మాపించాలి. పండుగలోనూ సత్తిగాదేడీ చూసే వాళ్ళ సహానుభూతిలోంచి బతుకుతత్త్వము బోధచేసిన కథ “శ్రీమంతుడు”.

మన్నె ఏలియా కథలను పరిశీలిస్తే పాత్రల స్థితిగతులు అంతర్భూప్య పరివర్తనలు, తెరమీద చూసే నాటకీయత అక్షర్లో ఆవిష్కరించబడుతుంది. ఆ కథలు చదువుతుంటే మన పక్కింటి వారో, మనకు అత్యంత ఆశ్చర్యలో ముచ్చట పెట్టినట్లు, మాటలాడినట్లే ఉంటుంది. అంశం పెద్దదైనా, చిన్నదైనా కథను క్లస్టంగా చెప్పడం వారి ప్రత్యేకత. గుర్తుండి పోయేలా రాయడం మరోక ప్రత్యేకత.

‘మరి చెట్టు’ మన్నె ఏలియా తొలి కథా సంపటి. పద్మాలుగు కథల సమాపోరమే మరిచెట్టు. అనేక జీవులకు ఆవాసం మరిచెట్టు, లెక్కలేనన్ని అనుబంధాలతో అల్లుకున్న జీవితాలుగా కనపడుతాయి. ప్రతికథ పరసీయ జీవితంలా దృశ్యీకరణ చేయబడింది.

చెట్టు మానవ మనుగడకు సాక్షిభూతంగా నిలుస్తుంది. చెట్టుతో జీవనం, చెట్టుతో ఉన్న అనుబంధాన్ని తెలియజేస్తూ రాసిన కథ మరి చెట్టు. ఈ కథలో దండెపల్లికి పోతా అనుకున్న ఒక వృష్టురాలు రాజవ్య. బస్సెక్కింది ఆమెకు దండెపల్లి స్టేజి అంటే మరిచెట్టు అని గుర్తు. ఆ మరిచెట్టు కొట్టివేయబడ్డది. మరిచెట్టు కనబడలేదు. నేను దిగాల్సిన చోటు కాదని నిశ్చయించుకుంది. బస్సు మందుకు పోయింది. కొంత దూరం వెళ్ళాక కండక్కర్ గుర్తు చేస్తే తప్ప తను

స్టేజి దాటి పోయిన విషయం రాజవ్యకు గుర్తు రాలేదు. అట్లా గుర్తుకొచ్చి అనేక శాపనార్దాలు పెట్టింది. బిడ్డ ఇల్లు చేరిన తర్వాత బిడ్డతో అదే విషయాన్ని రాజవ్య చర్చిస్తుంది. రోడ్డు వెడల్పు వల్ల తీసివేసారిని తెలియజేస్తుంది. “ఈని రోడ్డు మీద మన్నువడ. దాన్ని తప్పించి ఎయ్యాక పోయిందా? మన్న జాగుంది కదా! సక్కుదనపు చెట్టును పొట్టన పెట్టుకున్నారు.” అని నిట్టార్చుతుంది. ఆ నిట్టార్చు రాజవ్య ఒక్కతిదే కాదు. ఆ చెట్టుతో అనుబంధం ఉన్న అనేక మందిది. మరిచెట్టు చుట్టు ఉన్న జీవితాన్ని, గుర్తుల్ని జ్ఞాపకాలని అలవోకగా ఆవిష్కరించింది.

మనుముల మధ్య భౌతిక ఆర్థిక అంతరాలున్న మాట నిజమే. సమాజంలో అన్నలైన శ్రీమంతుడు ఎవరు అనే ప్రశ్నతో ఎంది తత్త్వశాస్త్రం చదువు తున్న విద్యార్థికి ఒక సందేహం కలిగింది. ఇంట్లో తాతయ్య దంపతులడి పష్టి పూర్తి మాపార్టునంది. పండుగలోనూ సత్తిగాడేడీ అని చూసే వాళ్ళ సహానుభూతిలోంచి బతుకుతత్త్వము బోధచేసిన కథ “శ్రీమంతుడు”.

సంఘర్షణలను చిత్రించడంలో రచయితది అందేవేసిన చేయి. రెండు సిద్ధాంతాల మధ్య, రెండు వైఫారుల మధ్య ఆలోచనాత్మకంగా సాగుతుంది కథ.

ఆర్థిక శక్తిని ఆలంబనగా జీవించే అనేకమంది ఉన్నారు. జీవితం సంపాదన వెంటబడి కడుపునిండా తిండి లినరు. కంటినిండా నిద్రపోరు. అలాంటి వాళ్ళు ఎలా శ్రీమంతులని రచయిత పాత్రల ద్వారా పరివర్తన చేయస్తాడు. ఇది నిజ జీవితంలో నుంచి సైధాంతిక అంశాలను పాత్రలు మాటల్లాడుకుంటుంటే పారకులకు అర్థమవుతాయి.

ఈ కథలో సత్తీగాడు పాత్ర నిరుపేద. అతనికి ఎవరూ లేరు. ఏ రకమైన ఆస్తి లేదు. కష్టం చేస్తాడు కడుపు నిండా తింటాడు. కంటి నిండా నిద్రపోతాడు. డబ్బు సంపాదించాలనే ఒత్తిడి లేదు. అన్ని తనకే కావాలి అనే ఆపేణ్ణలేదు. ఉన్నం తలో తృప్తి పడుతున్నాడు. అందువల్ల ఆస్తిపాస్తులు లేకుండా జీవించే ఇతడే గొప్ప శ్రీమంతుడనే తత్త్వ శాస్త్ర విద్యార్థికి అర్థమవుతుంది.

కథ సాహిత్యంలో వేరు ఎన్నికగాంచిన కథ “దిద్దుబాటు”. ఆ కథలో పేకాటకు వ్యసనపరుదైన గోవిందరావుని కమలిని తన మంచితనంతో భర్తను, తన కుటుంబాన్ని చక్కడిద్దుకుంటది. అలాంటి సంస్కరపంతునైన కథ నేటి పటల్లో కూడా ఉండని తెలియజేసే కథ “లచ్చవ్వ”. లచ్చవ్వ, బక్కయ్య భార్య భర్తలు. బక్కయ్య తాగుబోతు. తాగిన తర్వాత బాధలు పెట్టడం, పంచాయతి చేయడం మామూలే. ఓపికతో భరించిన లచ్చవ్వ మంచితనంతో భర్తను మార్చుకుంటుంది.

వప్పుం కంటే దేహము, దేహం కంటే ప్రాణం గొప్పవే కదా అని చెప్పే అన్ని మత గ్రంథాలు చెప్పిన సారాంశాన్ని ఆధారం చేసుకుని రాసిన కథ ‘హత్య’. ఒక జీవిని మరొక జీవి హత్య చేయురాదని చెప్పుతుంది. ప్రశాంత రాత్రి లాంతర్ వెలుతురులో చదువుతున్నప్పడు అనుకోండా గడ్డి చిలుక ఎగిరి మీద పడుతుంది. వెల్ల గొడుతాడు. మళ్ళీ వెళ్ళగొడుతాడు. అట్లా కోపంతో ఆ గడ్డి చిలుకని చంపేస్తాడు.

ఎందుకు చంపావు. నీకు ఇఖ్యంది

పెడితే చంపేస్తావా? మరొక జీవిని చంపే అధికారం నీకెవరికిచ్చారు? అటునుండి ప్రశ్నిస్తుంది. పరిపరి విధాలుగా అడుగుతుంది. తప్పుంది అని ఒప్పుకో అని ప్రశ్నిస్తుంది.

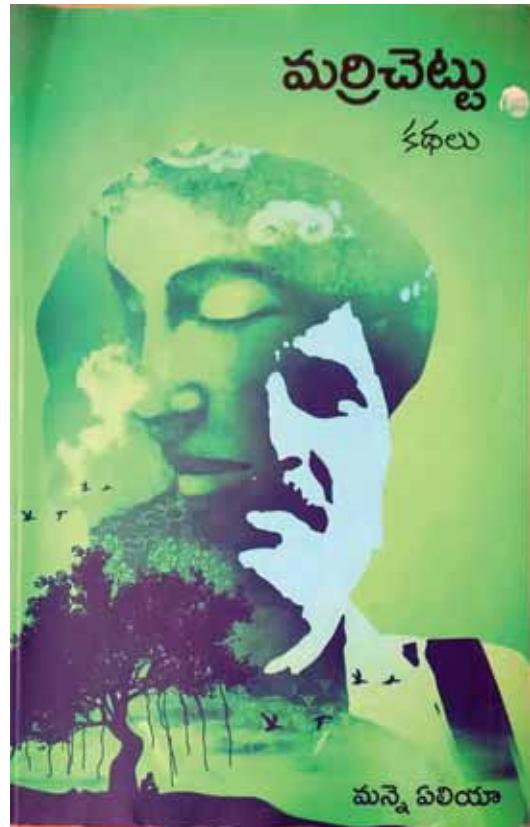
ఒప్పుకున్న ప్రశాంతికి నిద్దుర పడుతుంది. అలా ప్రశ్నించింది ప్రశాంత అంతరాత్మ. ఇది బాల సాహిత్యం కథనా?

అనిపించకమానదు. ఈ కథ నడుపడంలో రచయిత ప్రతిభ కనపడుతుంది.

బాధ్యతారాహిత్యం వల్ల, ప్రేమలోపం వల్ల ఏర్పడుతుకులు చిత్తికిపోతాయని, బంతుకు పేదరికంలోకి ఈడ్యుబడుతుందనీ తెలిసిన తర్వాత మనసు శకలాలుగా విరిగిపడుతుంది. పారకుని మనసుని పిండివేస్తుంది.

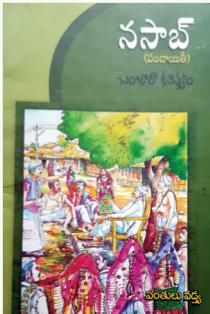
మనసు బాధించే కథల ద్వారా రచయిత దుఃఖపు తెరను మనమీదికి విసిరే కథ ‘ఎర్పుాల గౌను’. నిజయ్య భార్య చనిపోతే శైలజని లక్ష్మీ కొరకు రెండో పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. విజయ్య మామ కాగ్గిల్లలో చనిపోవడం వలన పెద్ద ఇల్లు కొంటాడు. శైలజకి బిడ్డ ప్రిస్చి పుట్టే వరకు గారాబంగా చూస్తాడి. ఆ తరువాత పనిమనిపిగా చూస్తాడి. బడికి పంపది. విరామం లేకుండా పని చెప్పుతూనే

“నాన్నా! నీకు ఆక్కిడెంట్ అయ్యందనీ నన్ను కిడ్డావ్ చేశారు నాన్న! నీవు నన్ను కాపాడు నాన్నా!” అని ఏడున్నన్ను కూతురుని చూసి వీరనారాయణ ఒక్కసాలిగా అచేతనుడయ్యాడు. పరీద చెప్పినట్టు వింటానాని, అసలు కుంభకోణం జరుగలేదని పత్రికాముఖంగా ప్రకటిస్తుండగానే కూతురుని తీసుకొట్టి వీరనారాయణకు అప్పగిస్తారు.

వుంటది. అలసట లేకుండా పని ఎంత చేసినా ఆమె పట్ల కనికరం చూపది. బండ చాకి చేసినందుకు కాను మిగిలిన రాత్రి అన్నం, పాచిపోయిన పదార్థాలు పెడుతడి. తండ్రి విజయ్య నోరు ఎత్తడు. నిజానికి శైలజ అనుభవిస్తున్న ఆస్తికి వారసురాలు లక్ష్మీ, అనుభవిస్తుంది శైలజ. (ప్రిస్చి) ఎర్పుాల గౌను వేసుకుంటే బాగా కొడుతది శైలజ. ఆ గౌను బలవంతంగా విప్పదీసి వాకిట్లో వేసి కాలపెడుతుంది. మూలన ఒక వైపున ఏడున్నట్టు లక్ష్మీ ప్రిస్చి పైన వాతలు తండ్రిని వెక్కిరిస్తుంటాయి. తండ్రి అవేసి పట్టనట్టుగా ఉంటాడు. కొన్ని జీవితాలు ఉత్సాహ పతనస్థితులకు ఉండారణగా విషాదంతో ముగించ బడింది కథ.

జీతగాన్ని కనీసం మనిపిగా చూడని మనస్తత్తుం కలిగిన యజమానులు ఉంటారు. మనుషులు పంచని ప్రేమని పశుపులతో స్నేహం చేసి ఆ లోటును ఎలా తీర్చుకుంటారో తెలిపే కథ

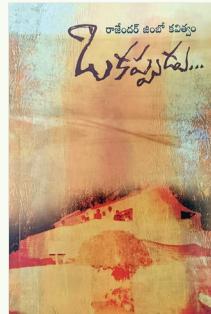

నసాబ్

వద్దు పంతులు నాయక్

ఫోన్ : 9441997162

వెల : రూ. 50/-

బకప్పదు

రాజీందర్ జింబో

94404 83001

నవోదయ బుక్ హాస్

పైదరాబాద్

వెల : రూ. 100/-

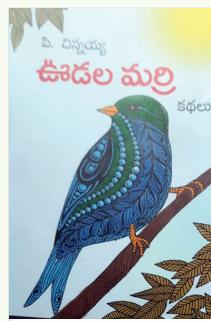
పైత్రు (నవల)

శ్రీమతి కందివసం

పైదరాబాద్

సెల్ : 96527 45117

వెల : రూ. 220/-

కుడల మల్ల

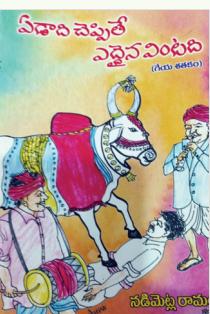
పి. చిష్టయ్య

సెల్ : 95533 58569

సామాజిక అధ్యయన వేదిక

భువనగిరి

వెల : రూ. 150/-

ఏపాపి చెప్పితే ఎడ్డెన వింటబి

పడిమెట్ల రామయ్య

కరీంనగర్

సెల్ : 81066 57657

వెల : రూ. 150/-

సంచీలో దీపం

హిమజి

నవోదయ బుక్ హాస్

ఫోన్ : 040-24652387

వెల : రూ. 60/-

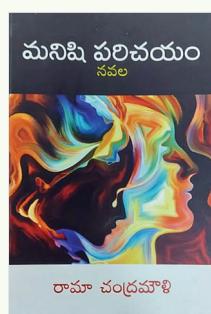
ఉపాపలకే ఉపిరిస్తే

క. హరివాంశ్

పైదరాబాద్

సెల్ : 97034 42598

వెల : రూ. 140/-

మనిషి పరిచయం

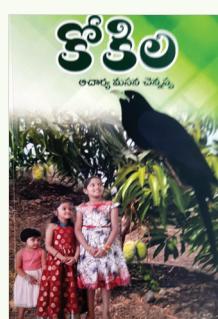
రామా చంద్రమాళి

వరంగల్

జెవి పట్టికేషన్స్

సెల్ : 80963 10140

వెల : రూ. 200/-

కోక్కిల

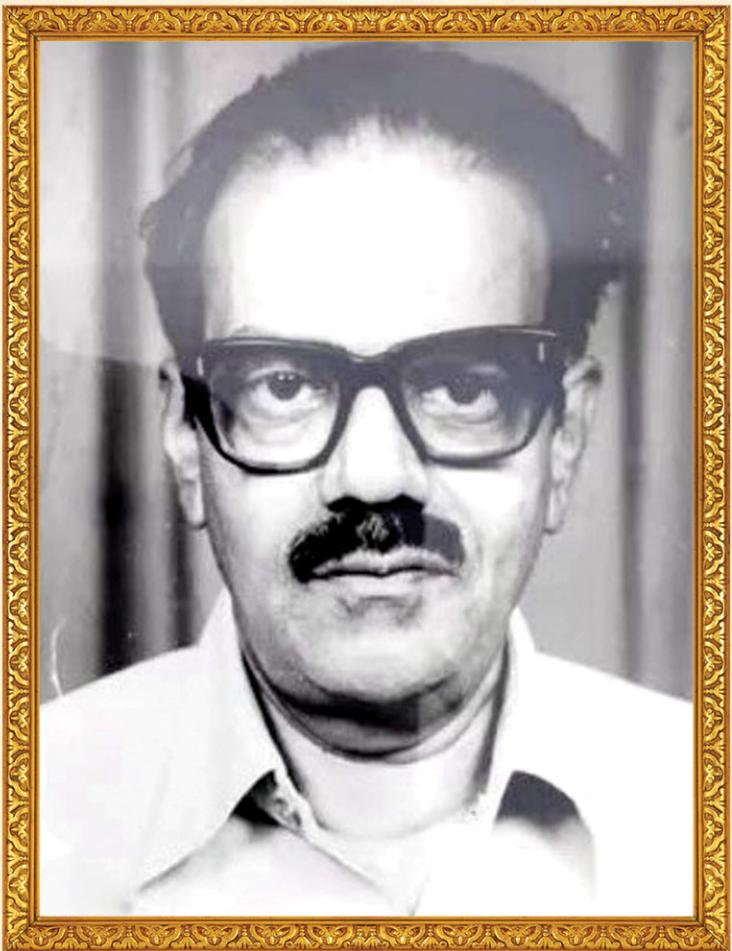
ప్రీ॥ మసన చెస్పు

సెల్ : 9885654381

తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్

పైదరాబాద్

వెల : రూ. 100/-

తెలంగాణ తొలితరం కథకుడు

ఇరవెంటి కృష్ణమూర్తి

వర్ధంతి ఏప్రిల్ 26, 1989